



Βρυξέλλες, 1.4.2016  
SWD(2016) 113 draft

**ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

**Έγγραφο προσανατολισμού για την εφαρμογή του Κεφαλαίου II με τίτλο  
"Επαγγελματικές Οργανώσεις" του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 για την κοινή  
οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας**

## Πίνακας περιεχομένων

Εισαγωγή.....	3
Σκοπός του εγγράφου .....	3
Δομή.....	4
<b>ΜΕΡΟΣ Ι – ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΙ</b>	
<b>ΤΜΗΜΑ ΙΙ – ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ .....</b>	<b>5</b>
<b>1. Σκοπός της αναγνώρισης των επαγγελματικών οργανώσεων .....</b>	<b>5</b>
<b>2. Ρόλος των εμπλεκόμενων παραγόντων.....</b>	<b>5</b>
<b>3. Προϋποθέσεις για την αναγνώριση επαγγελματικών οργανώσεων.....</b>	<b>6</b>
3.1. Προϋποθέσεις για την αναγνώριση οργανώσεων παραγωγών .....	6
3.1.1. Πρωτοβουλία (άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ).....	6
3.1.2. Συμμόρφωση με τους κανόνες εσωτερικής λειτουργίας (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	6
3.1.3. Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	7
3.1.4. Νομική προσωπικότητα, εγκατάσταση και έδρα (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	7
3.1.5. Ικανότητα επιδίωξης στόχων (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	8
3.1.6. Συμμόρφωση με τους κανόνες περί ανταγωνισμού (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	8
3.1.7. Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ).....	14
3.1.8. Πληροφορίες σχετικά με τα μέλη, τη διαχείριση και τις πηγές χρηματοδότησης (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	15
3.2. Προϋποθέσεις για την αναγνώριση των διεπαγγελματικών οργανώσεων.....	17
3.2.1. Συμμόρφωση με τους κανόνες εσωτερικής λειτουργίας (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	17
3.2.2. Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	17
3.2.3. Άσκηση δραστηριοτήτων παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ).....	17
3.2.4. Νομική προσωπικότητα, εγκατάσταση και έδρα (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	17
3.2.5. Ικανότητα επιδίωξης στόχων (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	17
3.2.6. Συμφέροντα των καταναλωτών (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	17
3.2.7. Ομαλή λειτουργία της ΚΟΑ (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού ΚΟΑ).....	18
3.2.8. Συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	18
<b>4. Διαδικασία.....</b>	<b>21</b>
<b>Παράρτημα Ι.Ι – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στις αιτήσεις για την αναγνώριση οργάνωσης παραγωγών βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής.....</b>	<b>23</b>
<b>Παράρτημα Ι.ΙΙ – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στις αιτήσεις για την αναγνώριση διεπαγγελματικής οργάνωσης βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής.....</b>	<b>24</b>
<b>ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΙ</b>	
<b>ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ – ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.....</b>	<b>25</b>
<b>1. Σκοπός της επέκτασης των κανόνων σε μη μέλη.....</b>	<b>25</b>
<b>2. Ρόλος των εμπλεκόμενων παραγόντων.....</b>	<b>25</b>
<b>3. Προϋποθέσεις για την επέκταση των κανόνων και την έγκρισή της .....</b>	<b>26</b>

3.1.	Προϋποθέσεις για την επέκταση των κανόνων που εγκρίνουν οι οργανώσεις παραγωγών.....	26
3.1.1.	Προέλευση του αιτήματος (άρθρο 22 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ) .....	26
3.1.2.	Διατήρηση έδρας (άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	26
3.1.3.	Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ για ΟΠ αλειίας και άρθρο 22 παράγραφος 3 του κανονισμού ΚΟΑ για ΟΠ υδατοκαλλιέργειας).....	27
3.1.4.	Μέτρα (άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ).....	27
3.1.5.	Συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	28
3.1.6.	Ελευθερία των συναλλαγών (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	32
3.1.7.	Επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	33
3.1.8.	Περιορισμένη διάρκεια (άρθρο 22 παράγραφος 4 του κανονισμού ΚΟΑ) .....	33
3.2.	Προϋποθέσεις για την επέκταση των κανόνων που εγκρίνουν οι διεπαγγελματικές οργανώσεις	35
3.2.1.	Προέλευση του αιτήματος (άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ) .....	35
3.2.2.	Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ) .....	35
3.2.3.	Μέτρα (άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ).....	35
3.2.4.	Δυνητική ζημία για άλλους επιχειρηματίες (άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	37
3.2.5.	Συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	37
3.2.6.	Ελευθερία των συναλλαγών (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	39
3.2.7.	Επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ) .....	39
3.2.8.	Περιορισμένη διάρκεια (άρθρο 23 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ) .....	39
<b>4.</b>	<b>Διαδικασία.....</b>	<b>39</b>
	<b>Παράρτημα Π.Ι – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση επέκτασης κανόνων που έχουν εγκριθεί από οργάνωση παραγωγών βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής</b>	<b>42</b>
	<b>Παράρτημα Π.ΙΙ – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση επέκτασης κανόνων που έχουν εγκριθεί από διεπαγγελματική οργάνωση βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής.....</b>	<b>43</b>

## Εισαγωγή

Το παρόν έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής περιγράφει τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου<sup>1</sup> (ο κανονισμός «ΚΟΑ») για την αναγνώριση των επαγγελματικών οργανώσεων και την επέκταση των κανόνων που εγκρίνονται από αυτές σε μη μέλη.

Οι κανόνες που ορίζονται στο κεφάλαιο II του κανονισμού ΚΟΑ και περιγράφονται στο παρόν έγγραφο αφορούν τις οργανώσεις παραγωγών, τις ενώσεις οργανώσεων παραγωγών και τις διεπαγγελματικές οργανώσεις. Η φύση και οι στόχοι των εν λόγω επαγγελματικών οργανώσεων καθορίζονται στον κανονισμό ΚΟΑ. Οι ορισμοί που διατυπώνονται στον κανονισμό ΚΟΑ ισχύουν και για το παρόν έγγραφο. Ειδικότερα:

- «επιχειρηματίας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 30 του κανονισμού για την κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΠ)<sup>2</sup>.
- «παραγωγός»: ο παραγωγός του υπό εξέταση προϊόντος, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ.
- «οργάνωση παραγωγών (ΟΠ)»: οργάνωση παραγωγών όπως ορίζεται στα άρθρα 6 έως 8 και 14 του κανονισμού ΚΟΑ.
- «ένωση οργανώσεων παραγωγών (ΕΟΠ)»: ένωση ΟΠ, όπως ορίζεται στα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού ΚΟΑ.
- «διεπαγγελματική οργάνωση (ΔΕΟ)»: οργάνωση επιχειρηματιών στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας<sup>3</sup>, όπως ορίζεται στα άρθρα 11 έως 13 και 16 του κανονισμού ΚΟΑ.

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ, οι προϋποθέσεις που εφαρμόζονται για τις ΟΠ εφαρμόζονται επίσης για τις ΕΟΠ, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.

## Σκοπός του εγγράφου

Στο πλαίσιο της ΚΑΠ και του πυλώνα της που αφορά την αγορά, η ΚΟΑ, οι ΟΠ, οι ΕΟΠ και οι ΔΕΟ διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διασφάλιση βιώσιμων δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα.

Στο κεφάλαιο II του κανονισμού ΚΟΑ ορίζονται ειδικοί κανόνες σχετικά με τη σύσταση και τη λειτουργία των εν λόγω επαγγελματικών οργανώσεων, συμπεριλαμβανομένων των στόχων τους και των μέσων που έχουν στη διάθεσή τους. Προβλέπονται δε οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των ΟΠ, των ΕΟΠ και των ΔΕΟ (τμήμα II) και για την επέκταση των κανόνων που εγκρίνονται από αυτές σε μη μέλη (τμήμα III).

<sup>1</sup> ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 1-21.

<sup>2</sup> Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22-61.

<sup>3</sup> Βλέπε ορισμό στο άρθρο 5 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ.

Στο παρόν έγγραφο εξετάζονται διάφορα ζητήματα που προέκυψαν κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τα κριτήρια που καθορίζονται στον κανονισμό ΚΟΑ. Στόχος του παρόντος εγγράφου είναι να διευκολυνθεί η εφαρμογή των κανόνων σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών οργανώσεων και την επέκταση των κανόνων τους σε μη μέλη, με παράλληλη διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις αγορές προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας<sup>4</sup>.

Πιο συγκεκριμένα, στο παρόν έγγραφο επεξηγούνται ο σκοπός και οι προϋποθέσεις της αναγνώρισης των εν λόγω επαγγελματικών οργανώσεων και της επέκτασης των κανόνων τους σε μη μέλη. Περιγράφεται επίσης η διαδικασία την οποία θα πρέπει να ακολουθούν οι εμπλεκόμενοι φορείς προκειμένου να συμμορφώνονται με τον κανονισμό ΚΟΑ καθώς και οι αντίστοιχοι ρόλοι τους. Ιδιαίτερη προσοχή αποδίδεται στην επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο θα πρέπει να εφαρμόζονται οι κανόνες ανταγωνισμού (κεφάλαιο V του κανονισμού ΚΟΑ) τόσο κατά τη χορήγηση αναγνώρισης σε μια επαγγελματική οργάνωση όσο και κατά την επέκταση ενός κανόνα που έχει εγκριθεί από μια τέτοια οργάνωση σε μη μέλη. Στόχος του παρόντος εγγράφου είναι να εξασφαλιστεί η κοινή και ενιαία αντίληψη όλων των ενδιαφερόμενων φορέων για τους κανόνες και τις διαδικασίες που αφορούν την αναγνώριση των επαγγελματικών οργανώσεων και την επέκταση των κανόνων τους σε μη μέλη.

Η καθοδήγηση που περιλαμβάνεται στο παρόν έγγραφο διατίθεται μόνο για σκοπούς ενημέρωσης και δεν θίγει το κύρος της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά την ερμηνεία των άρθρων 39, 42, 101 και 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και του κεφαλαίου V του κανονισμού ΚΟΑ.

## **Δομή**

Στο έγγραφο περιγράφονται χωριστά οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στον κανονισμό ΚΟΑ για την αναγνώριση των επαγγελματικών οργανώσεων και για την επέκταση των κανόνων που εγκρίνονται από τις οργανώσεις αυτές σε μη μέλη. Το έγγραφο διαιρείται σε δύο μέρη: το ένα αφορά τα κριτήρια που ισχύουν για τις ΟΠ και τις ΕΟΠ και το άλλο αφορά τα κριτήρια που ισχύουν για τις ΔΕΟ. Σε περίπτωση που οι ΔΕΟ υπόκεινται στις ίδιες προϋποθέσεις με τις ΟΠ και τις ΕΟΠ, παρατίθεται σχετική παραπομπή.

---

<sup>4</sup> Βλέπε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2006, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-217/03 και T-245/03, *FNCVB κατά Επιτροπής*.

## **ΜΕΡΟΣ Ι – ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΙ ΤΜΗΜΑ ΙΙ – ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ**

Στο κεφάλαιο ΙΙ τμήμα ΙΙ του κανονισμού ΚΟΑ καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των ΟΠ, των ΕΟΠ και των ΔΕΟ από τα κράτη μέλη. Το άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013<sup>5</sup> της Επιτροπής προβλέπει συγκεκριμένες λεπτομέρειες για τη διαδικασία αναγνώρισης, όπως προθεσμίες, διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται και τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην αίτηση αναγνώρισης.

Στο παρόν μέρος επεξηγείται ο σκοπός της αναγνώρισης και ο ρόλος των εμπλεκόμενων φορέων. Περιγράφεται επίσης ο τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να αξιολογείται η αίτηση αναγνώρισης σε σχέση με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 14, 16 και 17 του κανονισμού ΚΟΑ.

### **1. Σκοπός της αναγνώρισης των επαγγελματικών οργανώσεων**

Η αναγνώριση ως ΟΠ, ΕΟΠ ή ΔΕΟ παρέχει σε μια ομάδα παραγωγών ή επιχειρηματιών τη δυνατότητα να προσηλωθεί στην επιδίωξη των στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ. Με την αναγνώριση τίθενται συγκεκριμένοι στόχοι για τις εν λόγω επαγγελματικές οργανώσεις και απαιτείται από αυτές να συμβάλλουν στην καθημερινή εφαρμογή της ΚΑΠ και της ΚΟΑ.

Ο καθορισμός συγκεκριμένων κριτηρίων για την αναγνώριση των ΟΠ, των ΕΟΠ και των ΔΕΟ αποσκοπεί στο να διασφαλίσει την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα των εν λόγω οργανώσεων, και ως εκ τούτου την ικανότητά τους να επιτύχουν τους στόχους τους.

Για τη στήριξη του ρόλου των εν λόγω επαγγελματικών οργανώσεων, το άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ)<sup>6</sup> προβλέπει τη δυνατότητα διάθεσης δημόσιας χρηματοδότησης για τον σκοπό της σύστασης τέτοιου είδους οργανώσεων. Μόλις λάβει αναγνώριση μια ΟΠ (ή ΕΟΠ), το οικείο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 1 του κανονισμού για το ΕΤΘΑ, στηρίζει οικονομικά την κατάρτιση και την υλοποίηση του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας της. Αυτό αποτελεί τη βασική πράξη μέσω της οποίας μια ΟΠ εφαρμόζει μέτρα που συμβάλλουν στους στόχους της ΚΑΠ και της ΚΟΑ.

### **2. Ρόλος των εμπλεκόμενων παραγόντων**

Η διαδικασία αναγνώρισης των ΟΠ, των ΕΟΠ και των ΔΕΟ πραγματοποιείται σε εθνικό επίπεδο.

Η διαδικασία αναγνώρισης δρομολογείται από τα μέλη της οργάνωσης: τους παραγωγούς (στην περίπτωση των ΟΠ), τις οργανώσεις παραγωγών (στην περίπτωση των ΕΟΠ) ή τους επιχειρηματίες (στην περίπτωση των ΔΕΟ). Η ΟΠ, ΕΟΠ ή ΔΕΟ που ζητεί την αναγνώριση υποβάλλει επίσημη αίτηση στην αρμόδια εθνική αρχή, με χρήση του μορφοτύπου που παρατίθεται στο παράρτημα Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής. Η ΟΠ, ΕΟΠ ή ΔΕΟ πρέπει να

<sup>5</sup> Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και των διεπαγγελματικών οργανώσεων, την επέκταση των κανόνων των οργανώσεων παραγωγών και των διεπαγγελματικών οργανώσεων και τη δημοσίευση των τιμών ενεργοποίησης, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, ΕΕ L 353 της 28.12.2013, σ. 43-47.

<sup>6</sup> Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1-66.

αποδειξεί ότι συμμορφώνεται με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στα άρθρα 14, 16 και 17 του κανονισμού ΚΟΑ.

Το κράτος μέλος που λαμβάνει την αίτηση αναγνώρισης είναι αρμόδιο να αξιολογήσει κατά πόσον η αίτηση πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 14, 16 και 17 του κανονισμού ΚΟΑ. Για τις διακρατικές ΟΠ, ΕΟΠ ή ΔΕΟ, οι έλεγχοι πρέπει να διενεργούνται από το κράτος μέλος από το οποίο ζητείται η αναγνώριση σε συνεργασία με τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Παρότι οι κοινές προϋποθέσεις για την αναγνώριση των εν λόγω οργανώσεων έχουν καθοριστεί σε επίπεδο ΕΕ, η διαδικασία αναγνώρισης λαμβάνει χώρα σε εθνικό επίπεδο. Η Επιτροπή πρέπει, ωστόσο, να ενημερώνεται από τα κράτη μέλη για κάθε περίπτωση χορήγησης ή ανάκλησης αναγνώρισης. Πρέπει δε να δημοσιοποιεί τις εν λόγω πληροφορίες. Το άρθρο 20 του κανονισμού ΚΟΑ παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να διενεργεί ελέγχους για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις αναγνώρισης. Εάν από τους ελέγχους αυτούς προκύψουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις αναγνώρισης, η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, ζητεί από το κράτος μέλος να προχωρήσει σε ανάκληση της αναγνώρισης.

### **3. Προϋποθέσεις για την αναγνώριση επαγγελματικών οργανώσεων**

Τα άρθρα 14, 16 και 17 του κανονισμού ΚΟΑ ορίζουν τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί μια επαγγελματική οργάνωση προκειμένου να αναγνωριστεί ως ΟΠ, ΕΟΠ ή ΔΕΟ. Οι εν λόγω προϋποθέσεις περιγράφονται κατωτέρω, σε διαφορετικές ενότητες για τις ΟΠ/ΕΟΠ και τις ΔΕΟ. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ, οι ίδιες προϋποθέσεις που εφαρμόζονται για τις ΟΠ εφαρμόζονται επίσης για τις ΕΟΠ (εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά).

#### **3.1. Προϋποθέσεις για την αναγνώριση οργανώσεων παραγωγών**

##### **3.1.1. Πρωτοβουλία (άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ πρέπει να έχουν συγκροτηθεί με πρωτοβουλία των παραγωγών. Αυτό σημαίνει ότι η συμμετοχή των μελών της ομάδας πρέπει να είναι εθελοντική και ότι τα μέλη πρέπει να είναι ελεύθερα να αποχωρήσουν από την ΟΠ.

##### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο συστάθηκε η ΟΠ και ελήφθη η απόφαση για την υποβολή αίτησης αναγνώρισης (παράρτημα Ι στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

##### **3.1.2. Συμμόρφωση με τους κανόνες εσωτερικής λειτουργίας (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να συμμορφώνονται με τις ακόλουθες αρχές εσωτερικής λειτουργίας που ορίζονται στο άρθρο 17 του κανονισμού ΚΟΑ, καθώς και με τους κανόνες που εγκρίνονται για την εφαρμογή τους:

- τα μέλη συμμορφώνονται με τους κανόνες που εγκρίνει η οργάνωση (όσον αφορά την εκμετάλλευση, την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων αλιείας) (άρθρο 17 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ).

- δεν γίνονται διακρίσεις μεταξύ των μελών (π.χ. λόγω ιθαγένειας, τόπου εγκατάστασης) (άρθρο 17 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- τα μέλη συνεισφέρουν οικονομικά για τη χρηματοδότηση της οργάνωσης (άρθρο 17 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- η δημοκρατική λειτουργία επιτρέπει στα μέλη να μπορούν να ελέγχουν την οργάνωση και τις αποφάσεις που λαμβάνονται (άρθρο 17 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- επιβάλλονται αποτελεσματικές, αποτρεπτικές και αναλογικές κυρώσεις για την παραβίαση των υποχρεώσεων δυνάμει του εσωτερικού κανονισμού (άρθρο 17 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- καθορίζονται κανόνες για την έγκριση νέων μελών και τη διαγραφή μελών (άρθρο 17 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- καθορίζονται οι λογιστικοί και δημοσιονομικοί κανόνες για τη διαχείριση της οργάνωσης (άρθρο 17 στοιχείο ζ) του κανονισμού ΚΟΑ).

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική λειτουργία της οργάνωσης, συμπεριλαμβανομένης επεξήγησης του τρόπου με τον οποίον η οργάνωση θα διασφαλίσει ότι τα μέλη τηρούν οποιεσδήποτε αρχές οι οποίες δεν προβλέπονται στην καταστατική πράξη (παράρτημα Ι στοιχεία α), β) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

#### **3.1.3. Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να δραστηριοποιούνται επαρκώς οικονομικά στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή σε μέρος αυτής (π.χ. όσον αφορά τον αριθμό των μελών ή τον όγκο της εμπορεύσιμης παραγωγής).

Ούτε ο κανονισμός ΚΟΑ ούτε οι εκτελεστικές του πράξεις ορίζουν ελάχιστα επίπεδα αντιπροσωπευτικότητας. Κατά συνέπεια, η αξιολόγηση αυτής της πτυχής, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης για την κατάρτιση συγκεκριμένων κριτηρίων, επαφίεται στην αρμόδια εθνική αρχή βάσει της κατάστασης που επικρατεί στο κράτος μέλος και λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων του τομέα (π.χ. αλιεία μικρής κλίμακας, βλέπε άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ).

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητα της ΟΠ. Οι πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν λεπτομέρειες σχετικά με τις δραστηριότητες, τον τομέα δραστηριότητας και τα προϊόντα της ΟΠ. Η μορφή και ο τύπος των υποβαλλόμενων πληροφοριών ενδεχομένως να χρειάζεται να προσαρμόζονται σε συγκεκριμένες απαιτήσεις (εφόσον υπάρχουν) που καταρτίζονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος (παράρτημα Ι στοιχείο ε) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

#### **3.1.4. Νομική προσωπικότητα, εγκατάσταση και έδρα (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να διαθέτουν νομική προσωπικότητα με βάση την εθνική νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους, να είναι εγκατεστημένες σε αυτό και να έχουν την



έδρα τους στην επικράτειά του. Η απαίτηση αυτή παρέχει στις ΟΠ τη δυνατότητα να απολαύουν δικαιωμάτων και να υπόκεινται σε υποχρεώσεις που τις αφορούν ειδικά, και να μην δεσμεύονται από τις αντίστοιχες των μελών τους.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει απόδειξη της απόκτησης νομικής προσωπικότητας (το καταστατικό της ΟΠ, συνοδευόμενο από έγγραφα που αποδεικνύουν διοικητική άδεια ή καταχώριση ή πιστοποίηση από αρμόδια αρχή ή οποιοδήποτε άλλο ανάλογο έγγραφο αποδεκτό στο κράτος μέλος ή από το κράτος μέλος), και πληροφορίες σχετικά με τη σύσταση και την έδρα της ΟΠ. Στην αίτηση θα πρέπει επίσης να αναφέρονται τα ονόματα των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα να ενεργούν εξ ονόματός της (παράρτημα Ι στοιχεία α), γ) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.1.5. Ικανότητα επιδίωξης στόχων (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να είναι ικανές να επιδιώκουν τους στόχους του άρθρου 7 του κανονισμού ΚΟΑ (ΟΠ) ή του άρθρου 10 του κανονισμού ΚΟΑ (ΕΟΠ). Αυτή η προϋπόθεση συνδέεται με τον καίριο ρόλο τον οποίο διαδραματίζουν οι επαγγελματικές οργανώσεις που αναγνωρίζονται δυνάμει του κανονισμού ΚΟΑ για την εκπλήρωση των στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ. Εάν μια ΟΠ δεν είναι σε θέση να επιδιώξει αυτούς τους στόχους, δεν θα πρέπει να της χορηγείται αναγνώριση.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο η ΟΠ θα επιδιώξει τους στόχους που καθορίζονται στον κανονισμό ΚΟΑ, ιδίως με την παροχή στοιχείων που αποδεικνύουν ότι η ΟΠ διαθέτει τη δυνατότητα και την τεχνική ικανότητα να επιδιώξει τους στόχους της και με την περιγραφή των μέτρων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει και του τρόπου με τον οποίο θα το πράξει (παράρτημα Ι στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.1.6. Συμμόρφωση με τους κανόνες περί ανταγωνισμού (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να συμμορφώνονται προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού του κεφαλαίου V του κανονισμού ΚΟΑ, Στο άρθρο 40 του κανονισμού ΚΟΑ καθορίζεται η γενική αρχή βάσει της οποίας οι κανόνες ανταγωνισμού της ΕΕ εφαρμόζονται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές που αφορούν την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

**Συμμόρφωση**

Κατά την αξιολόγηση της αίτησης αναγνώρισης μιας ΟΠ, θα πρέπει να δίδεται προσοχή στις συμφωνίες, τις αποφάσεις και τις καθιερωμένες πρακτικές της. Αυτές θα πρέπει να αξιολογούνται σε σχέση με το άρθρο 101 παράγραφος 1 και το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, στα οποία αναφέρονται, εν είδει παραδείγματος, καταστάσεις που θεωρούνται ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά:

<b>Άρθρο 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ</b>	<b>Άρθρο 102 ΣΛΕΕ</b>
<p><b>Συμφωνίες</b> μεταξύ επιχειρήσεων, <b>αποφάσεις</b> ενώσεων επιχειρήσεων και <b>εναρμονισμένες πρακτικές</b>, και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται:</p> <p>α) στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής,</p> <p>β) στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής, της διαθέσεως, της τεχνολογικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων,</p> <p>γ) στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού,</p> <p>δ) στην εφαρμογή άνισων όρων επί ισοδυνάμων παροχών, έναντι των εμπορικών συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό,</p> <p>ε) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.</p>	<p>Η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσπόζουσας θέσης τους, η οποία συνίσταται ιδίως:</p> <p>α) στην άμεση ή έμμεση επιβολή μη δικαίων τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής,</p> <p>β) στον περιορισμό της παραγωγής, της διαθέσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως επί ζημία των καταναλωτών,</p> <p>γ) στην εφαρμογή άνισων όρων επί ισοδυνάμων παροχών έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό,</p> <p>δ) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.</p>

Εάν οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΟΠ δεν παραβιάζουν το άρθρο 101 παράγραφος 1 και το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, θεωρούνται συμβιβάσιμες με την εσωτερική αγορά καθώς δεν εμποδίζουν, δεν περιορίζουν ούτε νοθεύουν τον ανταγωνισμό. Επίσης, οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν καλύπτονται από το άρθρο 101 παράγραφος 1 και το άρθρο 102 ΣΛΕΕ εάν δεν επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Κατά συνέπεια, δεν παραβιάζουν τους κανόνες ανταγωνισμού της ΕΕ.

#### **Εξαιρέσεις από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού**

Ορισμένες συμφωνίες για τη σύσταση μιας ΟΠ, ή οι εσωτερικοί κανόνες που διέπουν τη συμπεριφορά της, ενδέχεται να συνεπάγονται περιορισμό του ανταγωνισμού. Τα κράτη μέλη πρέπει να το εξετάζουν αυτό κατά το στάδιο της αναγνώρισης. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, σε περίπτωση που οι εσωτερικοί κανόνες μιας ΟΠ σχετικά με την εκμετάλλευση προϊόντων αλιείας (άρθρο 17 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ) αποσκοπούν στον έλεγχο της παραγωγής. Βάσει του άρθρου 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, αυτή η πρακτική κατά κανόνα απαγορεύεται. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι εν λόγω κανόνες είναι απαραίτητοι για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ (και ως εκ τούτου, των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ), η πρακτική αυτή θα μπορούσε να υπαχθεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στην εξαίρεση από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού. Αυτή η εξαίρεση ισχύει μόνο για τις πρακτικές που καλύπτονται από το άρθρο 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ. Δεν είναι δυνατή η εφαρμογή εξαίρεσης από την απαγόρευση κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης δυνάμει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ.

Οι Συνθήκες και το παράγωγο δίκαιο προβλέπουν δύο εξαιρέσεις από την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ:

1. **Άρθρο 41 του κανονισμού ΚΟΑ:** Εάν οι συμφωνίες, αποφάσεις ή πρακτικές μιας ΟΠ εμπίπτουν σε οποιαδήποτε από τις καταστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, η νομιμότητά τους θα μπορούσε να διασφαλιστεί μέσω εξαίρεσης από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού ΚΟΑ.

Το άρθρο 41 καθορίζει συγκεκριμένες προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές μιας ΟΠ μπορούν να υπαχθούν στην εν λόγω εξαίρεση από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού. Οι εν λόγω συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές πρέπει:

- α) να είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ·
- β) να μη συνεπάγονται υποχρέωση εφαρμογής ενιαίων τιμών·
- γ) να μην οδηγούν σε καμία μορφή στεγανά στις αγορές της Ένωσης·
- δ) να μην αποκλείουν τον ανταγωνισμό· και
- ε) να μην παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων.

Πρακτικές οι οποίες, για παράδειγμα, οδηγούν σε καθορισμό των τιμών, αποκλείουν τον ανταγωνισμό ή οδηγούν σε στεγανά στην αγορά είναι απαράδεκτες υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.

Οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 41 του κανονισμού ΚΟΑ είναι σωρευτικές. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πληρούνται όλες. Η επαλήθευση της συμμόρφωσης με κάθε προϋπόθεση επεξηγείται στη συνέχεια (σημεία 3.1.6.1 έως 3.1.6.5).

2. **Άρθρο 101 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ:** Γενική εξαίρεση από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού προβλέπεται επίσης δυνάμει του άρθρου 101 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ<sup>7</sup>. Ωστόσο, σε αντίθεση με το άρθρο 41 του κανονισμού ΚΟΑ, η εν λόγω εξαίρεση είναι γενικής φύσεως και δεν λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες της ΚΑΠ.

---

<sup>7</sup> Για αναλυτικότερες πληροφορίες σχετικά με την εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 101 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, βλέπε την ανακοίνωση της Επιτροπής – Κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης (2004/C 101/08), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2807%29&from=EL>.

### 3.1.6.1. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία, κάθε εξαίρεση από την εφαρμογή των γενικών κανόνων ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού ΚΟΑ θα πρέπει να ερμηνεύεται στενά<sup>8</sup> και να περιορίζεται σε περιπτώσεις όπου οι συμφωνίες, αποφάσεις ή πρακτικές συμβάλλουν στην επίτευξη όλων των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ<sup>9</sup>. Σε περίπτωση συγκρούσεων μεταξύ των διαφόρων στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ, ή εάν οι εν λόγω στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν όλοι εξ ολοκλήρου ταυτόχρονα, θα πρέπει να είναι τουλάχιστον εφικτός ο συμβιβασμός αυτών των στόχων και η διασφάλιση ότι η επιδίωξη ενός στόχου δεν είναι εις βάρος της επίτευξης κάποιου άλλου<sup>10</sup>.

Τα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια έχουν επίσης επιβεβαιώσει ότι μία από τις επιλογές για τις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές που πρόκειται να εξαιρεθούν από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού είναι ότι αυτές είναι **απαραίτητες** για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ<sup>11</sup>. Η εν λόγω αρχή αντικατοπτρίζεται επίσης στο άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ. Επομένως, και οι πέντε στόχοι του άρθρου 39 ΣΛΕΕ πρέπει να εξετάζονται και να αναλύονται χωριστά. Η υπό εξέταση συμφωνία, απόφαση ή πρακτική πρέπει να αξιολογείται με βάση καθέναν από τους στόχους.

Η αξιολόγηση πρέπει να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η εκάστοτε συμφωνία, απόφαση και πρακτική της ΟΠ είναι απαραίτητη προκειμένου:

***Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α)** να αυξάνει την παραγωγικότητα της γεωργίας με την ανάπτυξη της τεχνικής προόδου, με την εξασφάλιση της ορθολογικής αναπτύξεως της γεωργικής παραγωγής, καθώς και της αρίστης χρησιμοποίησης των συντελεστών παραγωγής, ιδίως του εργατικού δυναμικού.*

Λαμβανομένης υπόψη της ΚΑΠ, οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές πρέπει να είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της περιβαλλοντικής καθώς και της οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας των δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού για την ΚΑΠ<sup>12</sup>).

***Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο β)** να εξασφαλίζει κατ' αυτό τον τρόπο ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο στον γεωργικό πληθυσμό, ιδίως με την αύξηση του ατομικού εισοδήματος των εργαζομένων στη γεωργία.*

<sup>8</sup> Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1995, υπόθεση C-399/93, *Oude Luttikhuis κατά Verenigde Coöperatieve Melkindustrie Coberco BA*, ECLI:EU:C:1995:434, σκέψη 23 και επόμενες.

<sup>9</sup> Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 1975, υπόθεση 71/74, *Frubo κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:C:1975:61, σκέψεις 22 έως 27.

<sup>10</sup> Βλέπε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 1997, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-70/92 και T-71/92, *Florimex και VGB κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:T:1997:69, σκέψη 153.

<sup>11</sup> Βλέπε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2006, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-217/03 και T-245/03, *FNCVB κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:T:2006:391, σκέψη 199. Η έννοια της αναγκαιότητας εισήχθη για πρώτη φορά στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 26 του Συμβουλίου περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων, ΕΕ 30 της 20.4.1962, σ. 993.

<sup>12</sup> Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22–61 (για πλήρη παραπομπή, βλέπε υποσημείωση 4).

Όσον αφορά την ΚΑΠ, οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές πρέπει να είναι απαραίτητες για να εξασφαλίζουν ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο στον αλιευτικό πληθυσμό (ή τον πληθυσμό των υδατοκαλλιεργητών), ιδίως με την αύξηση του ατομικού εισοδήματος των εργαζομένων στην αλιεία (ή στις υδατοκαλλιέργειες).

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο γ)* να σταθεροποιεί τις αγορές.

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο δ)* να εξασφαλίζει τον εφοδιασμό.

Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της ΚΑΠ, οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές πρέπει να είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της βιώσιμης εκμετάλλευσης των πόρων ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού μακροπρόθεσμα (άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού για την ΚΑΠ).

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο ε)* να διασφαλίζει λογικές τιμές κατά την προσφορά αγαθών στους καταναλωτές.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΟΠ που ζητεί την αναγνώριση. Στην αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να επεξηγείται ο λόγος για τον οποίο οι εν λόγω συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ. Η επεξήγηση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι, ελλείψει των κανόνων αυτών, θα ήταν αδύνατον να επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι. Η ανάλυση θα πρέπει να καλύπτει καθέναν από τους στόχους του άρθρου 39 ΣΛΕΕ (παράρτημα I στοιχεία β) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.1.6.2. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν συνεπάγονται υποχρέωση εφαρμογής ενιαίων τιμών (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η απαγόρευση του καθορισμού των τιμών ή των συμφωνιών εφαρμογής ενιαίων τιμών αποτελεί έναν από τους κανόνες ανταγωνισμού που προβλέπονται στο άρθρο 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ ο οποίος εφαρμόζεται χωρίς εξαίρεση. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να εγκρίνει μια ΟΠ έναν κανόνα που θα συνεπαγόταν την εφαρμογή ενιαίων τιμών από τα μέλη της.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Οι πληροφορίες σχετικά με τις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΟΠ θα πρέπει να καταδεικνύουν ότι καμία εξ αυτών δεν οδηγεί σε καθορισμό των τιμών (παράρτημα I στοιχεία β) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.1.6.3. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν οδηγούν σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η δημιουργία στεγανών στην αγορά αφορά πρακτικές που έχουν ως άμεσο ή έμμεσο αντικείμενο τον περιορισμό της επικράτειας εντός της οποίας μπορούν να πραγματοποιούνται πωλήσεις ή της ομάδας /

του είδους πελατών προς τους οποίους μπορούν να πραγματοποιούνται πωλήσεις. Οι παραγωγοί πρέπει να είναι ελεύθεροι να αποφασίσουν πού και σε ποιους θα πραγματοποιούν πωλήσεις.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Οι πληροφορίες σχετικά με τις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΟΠ θα πρέπει να καταδεικνύουν ότι η ελευθερία των παραγωγών να πραγματοποιούν πωλήσεις δεν περιορίζεται, τόσο από την άποψη της γεωγραφικής αγοράς όσο και από την άποψη της ομάδας / του είδους δυνητικών αγοραστών (παράρτημα Ι στοιχεία β) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής). Για καθοδήγηση σχετικά με τον ορισμό της σχετικής αγοράς, βλέπε πλαίσιο κάτω από το σημείο 3.1.6.5.

**3.1.6.4. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν αποκλείουν τον ανταγωνισμό (ΟΠ)  
(άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Σκοπός της προϋπόθεσης αυτής είναι να διασφαλιστεί ότι οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΟΠ δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ, και δεν έχουν αρνητικό αντίκτυπο στον ανταγωνισμό και, επομένως, στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Με την προϋπόθεση αυτή διασφαλίζονται τόσο ο ανταγωνισμός μεταξύ των παραγωγών όσο και οι ανταγωνιστικές διαδικασίες.

**3.1.6.5. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό  
για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων (άρθρο 41 παράγραφος  
1 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η προϋπόθεση αυτή είναι συμπληρωματική προς την προηγούμενη, αλλά εστιάζει στα συγκεκριμένα προϊόντα που παράγει η ΟΠ.

Οι δύο αυτές προϋποθέσεις θα πρέπει να αξιολογούνται σε σχέση με τον πραγματικό ή τον δυνητικό ανταγωνισμό<sup>13</sup>. Συνεπώς, η ανάλυση πρέπει να επαληθεύει αν υφίστανται πραγματικοί και δυνητικοί φραγμοί/περιορισμοί στην αγορά προϊόντος ή στη γεωγραφική αγορά. Η επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις αυτές πρέπει να διενεργείται ανά περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών πτυχών της αγοράς του σχετικού προϊόντος και της γεωγραφικής αγοράς.

**Επαλήθευση των προϋποθέσεων 3.1.6.4 και 3.1.6.5:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΟΠ που ζητεί την αναγνώριση, καθώς και λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητές της. Οι πληροφορίες θα πρέπει να καθιστούν δυνατή την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις των σημείων 3.1.6.4 και 3.1.6.5. Η σχετική αγορά πρέπει να καθορίζεται με βάση δύο πτυχές: i) την **αγορά** του σχετικού **προϊόντος** και ii) τη σχετική **γεωγραφική αγορά**.

<sup>13</sup> Η έννοια του δυνητικού ανταγωνισμού αφορά τις επιχειρήσεις που δεν ανταγωνίζονται ήδη μεταξύ τους στο πλαίσιο της σχετικής αγοράς. Για καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης του δυνητικού ανταγωνισμού, βλέπε την ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (97/C 372 /03).

i) Όσον αφορά την αγορά του σχετικού προϊόντος, οι πληροφορίες θα πρέπει να καταδεικνύουν την υποκαταστασιμότητα με άλλα προϊόντα. Ο προσδιορισμός αυτών των προϊόντων θα πρέπει να γίνεται βάσει π.χ. παρόμοιων χαρακτηριστικών, της τιμής, της χρήσης ή της αντίληψης των καταναλωτών.

ii) Όσον αφορά τη σχετική γεωγραφική αγορά, η αξιολόγηση θα πρέπει να προσδιορίζει την περιοχή στην οποία οι όροι του ανταγωνισμού είναι ομοιογενείς. Για τον σκοπό αυτόν, πρέπει να αξιολογούνται οι εξής πτυχές:

- Μπορούν οι προμήθειες και οι αγορές να στραφούν προς άλλες περιοχές χωρίς περιορισμό ή χωρίς να προκληθεί σημαντικό κόστος;

- Περιορίζεται η ζήτηση σε τοπικά προϊόντα ή καλύπτει προϊόντα που παράγονται σε ένα δεδομένο κράτος μέλος ή ακόμα και εισαγόμενα προϊόντα; Τα δεδομένα σχετικά με τις εισαγωγές προϊόντων που προέρχονται από χώρες εκτός της ΕΕ και από άλλες χώρες της ΕΕ, και οι πληροφορίες σχετικά με τις πωλήσεις στο εσωτερικό του οικείου κράτους μέλους αποτελούν χρήσιμους δείκτες.

Με βάση τις πτυχές αυτές, η αξιολόγηση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν αποκλείουν τον ανταγωνισμό και δεν επηρεάζουν σημαντικό μέρος μιας δεδομένης αγοράς. Για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με την προϋπόθεση του σημείου 3.1.6.5, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον η γεωγραφική αγορά καθώς εξετάζονται μόνο τα συγκεκριμένα προϊόντα που παράγονται από την υπό εξέταση ΟΠ (και όχι όλα τα υποκαταστάσιμα προϊόντα όπως στο σημείο 3.1.6.4) (παράρτημα Ι στοιχεία β), δ) και ε) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

Καθοδήγηση σχετικά με την αξιολόγηση αυτών των πτυχών παρέχεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (97/С 372 /03) και στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης (2004/С 101/08)<sup>14</sup>.

### **3.1.7. Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης δεν πρέπει να καταχρώνται δεσπόζουσα θέση σε δεδομένη αγορά.

Η κατοχή δεσπόζουσας θέσης δεν είναι παράνομη αυτή καθαυτή. Μια δεσπόζουσα επιχείρηση δικαιούται να ανταγωνίζεται σε αξιοκρατική βάση όπως κάθε άλλη επιχείρηση. Ωστόσο, μια δεσπόζουσα επιχείρηση υπέχει ιδιαίτερη ευθύνη να διασφαλίζει ότι η συμπεριφορά της δεν νοθεύει τον ανταγωνισμό, αποφεύγοντας συμπεριφορές όπως π.χ. ο καθορισμός των τιμών σε ζημιόγono επίπεδο (τακτική εξόντωσης) ή η χρέωση υπερβολικών τιμών<sup>15</sup>. Η επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις αυτές πρέπει να διενεργείται ανά περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της οικείας αγοράς.

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

<sup>14</sup> <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209%2801%29&from=EL>  
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2807%29&from=EL>

<sup>15</sup> Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 1983, υπόθεση C-322/81, *Michelin κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:C:1983:313. Στις αποφάσεις των Δικαστηρίων της ΕΕ επαναλαμβάνεται συστηματικά ότι το άρθρο 102 επιβάλλει στις δεσπόζουσες επιχειρήσεις υποχρεώσεις που δεν ισχύουν για τις μη δεσπόζουσες επιχειρήσεις.

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΟΠ που ζητεί την αναγνώριση, καθώς και λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητές της. Οι πληροφορίες θα πρέπει να καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό ή τον αποκλεισμό της ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης σε καθορισμένη αγορά σχετικού προϊόντος και σχετική γεωγραφική αγορά (για καθοδήγηση, βλέπε προηγούμενη προϋπόθεση) καθώς και την αξιολόγηση του αν η ΟΠ καταχράται δεσπόζουσα θέση.

Κατά την αξιολόγηση του αν η ΟΠ κατέχει δεσπόζουσα θέση, πτυχές όπως τα μερίδια αγοράς και η αντιπροσωπευτικότητα αποτελούν χρήσιμους δείκτες. Η πείρα δείχνει ότι όσο υψηλότερο είναι το μερίδιο αγοράς και όσο μεγαλύτερο το χρονικό διάστημα κατοχής του, τόσο πιθανότερο είναι να υπάρχει προκαταρκτική ένδειξη δεσπόζουσας θέσης. Εν γένει, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα χαμηλά μερίδια αγοράς αποτελούν συνήθως ικανοποιητικό αντιπροσωπευτικό δείκτη για την απουσία σημαντικής ισχύος στην αγορά. Η πείρα της Επιτροπής δείχνει ότι εάν μια επιχείρηση διαθέτει μερίδιο αγοράς κατώτερο του 40 %, είναι απίθανο να κατέχει δεσπόζουσα θέση. Ωστόσο, το τεκμήριο αυτό θα πρέπει να ελέγχεται σε σχέση με τη συγκεκριμένη δομή της αγοράς, καθώς ενδέχεται να υπάρχουν ειδικές περιπτώσεις ποσοστών χαμηλότερων από το εν λόγω κατώτατο όριο, όπου οι ανταγωνιστές δεν είναι σε θέση να ασκήσουν αποτελεσματική πίεση στη συμπεριφορά μιας δεσπόζουσας επιχείρησης. Το Δικαστήριο της ΕΕ έχει επιπλέον αποφανθεί ότι, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης τεκμαίρεται εάν μια επιχείρηση διαθέτει σταθερό μερίδιο αγοράς άνω του 50 %<sup>16</sup>.

Άλλες πτυχές που μπορούν να εξεταστούν είναι η ευκολία με την οποία μπορούν να εισέλθουν άλλες εταιρείες στην αγορά, η ύπαρξη αντισταθμιστικής αγοραστικής ισχύος, το συνολικό μέγεθος και η ισχύς της ομάδας, καθώς και οι πόροι και ο βαθμός παρουσίας της σε διάφορα επίπεδα της αλυσίδας εφοδιασμού (κάθετη ολοκλήρωση).

Οι πληροφορίες που παρέχονται στην αίτηση θα πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η ΟΠ, εφόσον κατέχει δεσπόζουσα θέση, δεν καταχράται τη θέση της και δεν συμπεριφέρεται με τρόπο που οδηγεί σε αντιανταγωνιστικές πρακτικές (παράρτημα I στοιχεία β), δ) και ε) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

Καθοδήγηση σχετικά με την αξιολόγηση αυτής της πτυχής παρέχεται ειδικότερα στην ανακοίνωση της Επιτροπής – Κατευθύνσεις σχετικά με τις προτεραιότητες της Επιτροπής κατά τον έλεγχο της εφαρμογής του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ σε καταχρηστικές συμπεριφορές αποκλεισμού που υιοθετούν δεσπόζουσες επιχειρήσεις (2009/C 45/02)<sup>17</sup>.

### **3.1.8. Πληροφορίες σχετικά με τα μέλη, τη διαχείριση και τις πηγές χρηματοδότησης (άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΟΠ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τα μέλη, τη διαχείριση και τις πηγές χρηματοδότησής τους. Οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες ώστε να παρέχεται στην αρμόδια εθνική αρχή η δυνατότητα να αξιολογήσει την αντιπροσωπευτικότητα της ΟΠ, καθώς και τη συμμόρφωσή της με τους κανόνες εσωτερικής λειτουργίας.

<sup>16</sup> Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 1991, υπόθεση C-62/86, *AKZO Chemie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ECLI:EU:C:1991:286, σκέψη 60.

<sup>17</sup> <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009XC0224%2801%29&from=EL>



**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τα μέλη, τη διακυβέρνηση και τις πηγές χρηματοδότησης της ΟΠ (παράρτημα Ι στοιχεία α), β) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

### **3.2. Προϋποθέσεις για την αναγνώριση των διεπαγγελματικών οργανώσεων**

#### **3.2.1. Συμμόρφωση με τους κανόνες εσωτερικής λειτουργίας (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.2.

#### **3.2.2. Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΔΕΟ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να αντιπροσωπεύουν σημαντική μερίδα της παραγωγής και της εμπορίας ή της μεταποίησης ή αμφοτέρων, στον τομέα των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (μεταποιημένων ή μη)

Βλέπε σημείο 3.1.3 για περισσότερες λεπτομέρειες.

#### **3.2.3. Άσκηση δραστηριοτήτων παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΔΕΟ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης δεν πρέπει να ασκούν οι ίδιες δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας (μεταποιημένων ή μη). Η προϋπόθεση αυτή συνεπάγεται ότι η ΔΕΟ πρέπει να ασκεί διαφορετικές δραστηριότητες από εκείνες των μελών της, και ότι αυτές δεν θα πρέπει να αφορούν την παραγωγή, τη μεταποίηση ή την εμπορία.

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες της ΔΕΟ καθώς και το καταστατικό της. Στο καταστατικό θα πρέπει να απαριθμούνται οι δραστηριότητες στις οποίες προτίθεται να επιδοθεί η ομάδα (παράρτημα Ι στοιχείο α) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

#### **3.2.4. Νομική προσωπικότητα, εγκατάσταση και έδρα (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.4.

#### **3.2.5. Ικανότητα επιδίωξης στόχων (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΔΕΟ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να είναι ικανές να επιδιώκουν τους στόχους που προβλέπονται στο άρθρο 12 του κανονισμού ΚΟΑ.

Βλέπε σημείο 3.1.5 για περισσότερες λεπτομέρειες.

#### **3.2.6. Συμφέροντα των καταναλωτών (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Οι ΔΕΟ που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών.

Η προϋπόθεση αυτή θα πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο του άρθρου 169 ΣΛΕΕ, βάσει του οποίου η Ένωση συμβάλλει στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και στην προώθηση του δικαιώματός τους για ενημέρωση. Και τούτο επειδή η εμπιστοσύνη των καταναλωτών θεωρείται καίριας σημασίας για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ. Δεδομένου ότι οι στόχοι των ΔΕΟ αφορούν τη βελτίωση του συντονισμού και των συνθηκών της διάθεσης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας στην αγορά της ΕΕ, οι ενέργειές τους θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών της ΕΕ.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο θα λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών στις δραστηριότητες της ΔΕΟ (παράρτημα Ι στοιχεία α), β) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.2.7. Ομαλή λειτουργία της ΚΟΑ (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η αναγνώριση μιας ΔΕΟ δεν πρέπει να εμποδίζει τη λειτουργία της ΚΟΑ. Ως εκ τούτου, μια ΔΕΟ μπορεί να αναγνωριστεί μόνον εφόσον οι δραστηριότητές της συνάδουν με τους στόχους της ΚΟΑ.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η αίτηση αναγνώρισης θα πρέπει να καταδεικνύει με ποιον τρόπο συμβάλλει η ΔΕΟ στην επίτευξη των στόχων της ΚΟΑ. Η αίτηση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι οι δραστηριότητες τις οποίες ασκεί η ΔΕΟ δεν αντιβαίνουν στον κανονισμό ΚΟΑ (παράρτημα Ι στοιχεία α) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.2.8. Συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού (άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Για μια γενική επεξήγηση της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού, βλέπε σημείο 3.1.6.

Οι συμφωνίες, οι αποφάσεις και οι πρακτικές των ΔΕΟ μπορούν να εξαιρούνται από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού εάν:

- α) είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ·
- β) δεν συνεπάγονται την υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής·
- γ) δεν οδηγούν σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης·
- δ) δεν εφαρμόζουν διαφορετικούς όρους σε παρόμοιες συναλλαγές με άλλους εμπορικούς εταίρους, θέτοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση·
- ε) δεν παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων· και
- στ) δεν δημιουργούν περιορισμούς στον ανταγωνισμό μη απαραίτητους για την εκπλήρωση των στόχων της ΚΑΠ.

Οι προϋποθέσεις αυτές ισχύουν σωρευτικά. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πληρούνται όλες. Οι κανόνες για τον έλεγχο της συμμόρφωσης με καθεμία από τις προϋποθέσεις επεξηγούνται στη συνέχεια (σημεία 3.2.8.1 έως 3.2.8.6).

**3.2.8.1. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.6.1.

**3.2.8.2. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν συνεπάγονται την υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.6.2.

**3.2.8.3. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν οδηγούν σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.6.3.

**3.2.8.4. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν εφαρμόζουν διαφορετικούς όρους σε παρόμοιες συναλλαγές με άλλους εμπορικούς εταίρους, θέτοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η σύσταση μιας ΔΕΟ δεν πρέπει να οδηγεί σε αντανταγωνιστικές διακρίσεις.

Η προϋπόθεση αυτή πρέπει να εξετάζεται λαμβανομένης υπόψη της κάθετης σχέσης που δημιουργείται μεταξύ των μελών της ΔΕΟ, και καθορίζει την αρχή βάσει της οποίας οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ΔΕΟ δεν πρέπει να εφαρμόζουν διαφορετικούς όρους που θέτουν οποιονδήποτε εμπορικό εταίρο σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση, επηρεάζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για παράδειγμα, οι διαφορές ως προς τις τιμές που χρεώνονται στους εμπορικούς εταίρους πρέπει να δικαιολογούνται με βάση αντικειμενικά στοιχεία (π.χ. διαφορές στο κόστος μεταφοράς), διαφορετικά ενδέχεται να θεωρηθεί ότι αντιβαίνουν στους κανόνες ανταγωνισμού της ΕΕ.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Οι πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες της ομάδας θα πρέπει να καταδεικνύουν ότι αφορούν αποκλειστικά τις καλυπτόμενες πτυχές και δεν εισάγουν διακρίσεις μεταξύ εμπορικών εταίρων, θέτοντάς τους σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση (παράρτημα Ι στοιχεία β) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

Καθοδήγηση σχετικά με την αξιολόγηση αυτής της πτυχής παρέχεται ιδίως στην ανακοίνωση της Επιτροπής – Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την έννοια του επηρεασμού του εμπορίου των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης (2004/C 101/07)<sup>18</sup>.

**3.2.8.5. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.6.5.

<sup>18</sup> <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2806%29&from=EL>, βλέπε ειδικότερα παράγραφο 82.

**3.2.8.6. Οι συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές δεν δημιουργούν περιορισμούς στον ανταγωνισμό μη απαραίτητους για την εκπλήρωση των στόχων της ΚΑΠ (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε κατ' αντιστοιχία σημείο 3.1.6.4. για καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο επαλήθευσης της συμμόρφωσης με την εν λόγω προϋπόθεση. Η επαλήθευση διενεργείται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία με εκείνη που ακολουθείται για τις ΟΠ, αλλά το βάρος της απόδειξης για τις ΔΕΟ είναι μεγαλύτερο υπό την έννοια ότι μια ΔΕΟ πρέπει να αποδεικνύει ότι κάθε περιορισμός στον ανταγωνισμό που προκύπτει ως αποτέλεσμα των συμφωνιών, αποφάσεων και πρακτικών της είναι απαραίτητος για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ.

**Επαλήθευση των προϋποθέσεων 3.2.8.5 και 3.2.8.6:**

Βλέπε περιγραφή που παρατίθεται στα σημεία 3.1.6.4 και 3.1.6.5. Οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τις ΟΠ ισχύουν επίσης και για τις ΔΕΟ, αλλά με αντίστροφη σειρά.

#### **4. Διαδικασία**

##### **Μορφότυπος της αίτησης**

Στο παράρτημα Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής καθορίζεται ο μορφότυπος τον οποίο πρέπει να ακολουθεί μια ΟΠ/ΔΕΟ που ζητεί αναγνώριση στην αίτησή της προς το εμπλεκόμενο κράτος μέλος.

##### **Προθεσμία απάντησης από το κράτος μέλος**

Το οικείο κράτος μέλος, κατόπιν ελέγχου της συμμόρφωσης με όλες τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 14, 16 και 17 του κανονισμού ΚΟΑ, πρέπει να ενημερώνει την αιτούσα ΟΠ/ΔΕΟ σχετικά με την απόφασή του και, κατά περίπτωση, να αναφέρει τους λόγους για αυτήν. Αυτό γίνεται εντός διαστήματος τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης (άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

##### **Έλεγχοι**

Οι ΟΠ/ΔΕΟ πρέπει να συμμορφώνονται με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στα άρθρα 14, 16 και 17 του κανονισμού ΚΟΑ ανά πάσα στιγμή. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να εκτελούν ελέγχους σε τακτά χρονικά διαστήματα προκειμένου να εγγυώνται τη συμμόρφωση και μετά τη χορήγηση αναγνώρισης. Στην περίπτωση των ΟΠ, οι εν λόγω έλεγχοι θα πρέπει να επαληθεύουν επίσης την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ορίζονται στο άρθρο 28 του κανονισμού ΚΟΑ (σχέδια παραγωγής και εμπορίας). Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, η αναγνώριση μπορεί να ανακληθεί. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος ενημερώνει την οικεία ΟΠ/ΔΕΟ και της παρέχει διάστημα δύο μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της (άρθρο 18 του κανονισμού ΚΟΑ και άρθρο 3 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

Ούτε ο κανονισμός ΚΟΑ ούτε οι εκτελεστικές του πράξεις ορίζουν χρονοδιάγραμμα για τους εν λόγω ελέγχους. Εναπόκειται στο οικείο κράτος μέλος να αποφασίσει με ποια συχνότητα θα πρέπει να διενεργούνται οι εν λόγω έλεγχοι, εφόσον εκτελούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα, διασφαλίζοντας έτσι αποτελεσματική παρακολούθηση της διαρκούς συμμόρφωσης με τις αντίστοιχες προϋποθέσεις.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να διενεργεί ελέγχους για να διασφαλίσει ότι η διαδικασία αναγνώρισης των ΟΠ/ΔΕΟ έχει ακολουθηθεί με ορθό τρόπο. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, η Επιτροπή ζητεί, κατά περίπτωση, την ανάκληση της αναγνώρισης από το οικείο κράτος μέλος (άρθρο 20 του κανονισμού ΚΟΑ).

**Παράρτημα Ι.Ι – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στις αιτήσεις για την αναγνώριση οργάνωσης παραγωγών βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής**

- α) Το καταστατικό της οργάνωσης παραγωγών.**
- β) Οι κανόνες εσωτερικής λειτουργίας σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.**
- γ) Τα ονόματα των ατόμων εκείνων που είναι εξουσιοδοτημένα να ενεργούν για λογαριασμό και εξ ονόματος της οργάνωσης παραγωγών.**
- δ) Αποδείξεις ότι η οργάνωση παραγωγών πληροί τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013:**
- Αποδείξεις του οικειοθελούς χαρακτήρα της απόκτησης ιδιότητας μέλους και απόδειξη (πρακτικά ή παρόμοιο έγγραφο) της δημοκρατικής απόφασης για υποβολή αίτησης αναγνώρισης.
  - Πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική λειτουργία που είναι συμπληρωματικές προς τις πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει των στοιχείων α) και β), κατά περίπτωση.
  - Απόδειξη απόκτησης νομικής προσωπικότητας.
  - Αποδείξεις ότι η ομάδα μπορεί να επιδιώξει την επίτευξη των στόχων των ΟΠ.
  - Αποδείξεις συμμόρφωσης με τους κανόνες ανταγωνισμού και, σε περίπτωση εξαιρέσεων από την εφαρμογή αυτών των κανόνων, απόδειξη ιδίως για τα ακόλουθα:
    - αναγκαιότητα του κανόνα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ.
    - επαλήθευση ότι ο κανόνας δεν συνεπάγεται καμία υποχρέωση εφαρμογής ενιαίων τιμών.
    - επαλήθευση ότι ο κανόνας δεν οδηγεί σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης.
    - ανάλυση που καταδεικνύει ότι ο κανόνας δεν αποκλείει τον ανταγωνισμό.
    - ανάλυση που καταδεικνύει ότι ο κανόνας δεν παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων.
  - Πληροφορίες σχετικά με συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές της ομάδας, συμπληρωματικές προς τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν βάσει των στοιχείων α) και β).
  - Πληροφορίες σχετικά με τα μέλη, τη διακυβέρνηση και τις πηγές χρηματοδότησης.
- ε) Λεπτομέρειες των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται από την οργάνωση παραγωγών, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της δραστηριότητας και των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας για τα οποία ζητείται η αναγνώριση.**
- Πληροφορίες σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητα – που θα πρέπει να είναι



**Παράρτημα Ι.Π – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στις αιτήσεις για την αναγνώριση διεπαγγελματικής οργάνωσης βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής**

- α) Το καταστατικό της διεπαγγελματικής οργάνωσης.**  
Συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητες τις οποίες επιτρέπεται να ασκεί η ομάδα.
- β) Οι κανόνες εσωτερικής λειτουργίας σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.**
- γ) Τα ονόματα των ατόμων εκείνων που είναι εξουσιοδοτημένα να ενεργούν για λογαριασμό και εξ ονόματος της διεπαγγελματικής οργάνωσης.**
- δ) Αποδείξεις ότι η διεπαγγελματική οργάνωση πληροί τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013:**
- Πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική λειτουργία προς συμπλήρωση των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει των στοιχείων α) και β), κατά περίπτωση.
  - Απόδειξη απόκτησης νομικής προσωπικότητας.
  - Αποδείξεις ότι η ομάδα μπορεί να επιδιώξει την επίτευξη των στόχων της ΔΕΟ.
  - Αποδείξεις ότι η ομάδα λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών στις δραστηριότητές της (επιπλέον των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει των στοιχείων α) και β), εφόσον απαιτείται).
  - Αποδείξεις ότι οι δραστηριότητες που ασκούνται από την ομάδα δεν έρχονται σε σύγκρουση με την ΚΟΑ (επιπλέον των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει του στοιχείου α), εφόσον απαιτείται).
  - Συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού και, σε περίπτωση εξαιρέσεων από την εφαρμογή αυτών των κανόνων, απόδειξη ιδίως για τα ακόλουθα:
    - αναγκαιότητα του κανόνα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ·
    - επαλήθευση ότι ο κανόνας δεν συνεπάγεται καμία υποχρέωση εφαρμογής ενιαίων τιμών·
    - επαλήθευση ότι ο κανόνας δεν οδηγεί σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης·
    - ανάλυση που καταδεικνύει ότι ο κανόνας δεν αποκλείει τον ανταγωνισμό·
    - ανάλυση που καταδεικνύει ότι ο κανόνας δεν παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων.
- ε) Λεπτομέρειες των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται από τη διεπαγγελματική οργάνωση συμπεριλαμβανομένων των ομάδων δραστηριοτήτων και των προϊόντων ειδικά**

## **ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΙ ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ – ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ**

Με το κεφάλαιο ΙΙ τμήμα ΙΙΙ του κανονισμού ΚΟΑ θεσπίζονται οι προϋποθέσεις, οι περιορισμοί και η διαδικασία για την επέκταση από τα κράτη μέλη των κανόνων που έχουν συμφωνηθεί από μια ΟΠ/ΔΕΟ σε μη μέλη. Ο μορφότυπος και η διαδικασία που πρέπει να ακολουθούνται για την κοινοποίηση στην Επιτροπή μιας επιδιωκόμενης επέκτασης των κανόνων προσδιορίζονται στο άρθρο 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής.

Στο μέρος αυτό διευκρινίζεται ο σκοπός του τμήματος ΙΙΙ και ο ρόλος των εμπλεκόμενων παραγόντων, και περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να αξιολογείται το αίτημα επέκτασης κανόνων σε μη μέλη με βάση τις προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 22, 23 και 25 του κανονισμού ΚΟΑ.

### **1. Σκοπός της επέκτασης των κανόνων σε μη μέλη**

Η επέκταση των κανόνων που έχουν συμφωνηθεί από μια ΟΠ/ΔΕΟ σε μη μέλη αποτελεί ένα από τα μέσα που επιτρέπουν την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ κατά τρόπο όσο το δυνατόν καλύτερα προσαρμοσμένο στις επιτόπιες ανάγκες. Κατά τη λήψη της απόφασης για επέκταση των κανόνων μιας ΟΠ/ΔΕΟ σε μη μέλη, τα κράτη μέλη επιβεβαιώνουν την εγκυρότητα των εν λόγω κανόνων για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ και αναγνωρίζουν τη συμβολή των κανόνων στον σκοπό αυτόν.

Για τις ΟΠ, η επέκταση των κανόνων σε μη μέλη αποτελεί ένα από τα μέσα που διασφαλίζουν βιώσιμες δραστηριότητες μέσω της σταθεροποίησης της παραγωγής. Στόχος αυτού του είδους των επεκτάσεων είναι η μείωση των διακυμάνσεων της προσφοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, π.χ. από άποψη ποσότητας και μεγέθους και η παροχή της βάσης για περισσότερο σταθερή παραγωγή καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Στην περίπτωση των ΔΕΟ, η επέκταση των κανόνων σε μη μέλη έχει στόχο να βελτιώσει τις προϋποθέσεις για την εμπορία των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού.

### **2. Ρόλος των εμπλεκόμενων παραγόντων**

Στη διαδικασία που οδηγεί σε επέκταση των κανόνων εμπλέκονται τρεις παράγοντες: η ΟΠ/ΔΕΟ που υποβάλλει το αίτημα, το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη και αντιπροσωπευτική η ΟΠ/ΔΕΟ, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η ΟΠ/ΔΕΟ αποτελεί τον παράγοντα που βρίσκεται στο επίκεντρο της επέκτασης των κανόνων. Εγκρίνει κανόνες στο πλαίσιο της δομής της και τους καθιστά δεσμευτικούς για όλα τα μέλη της. Εάν θεωρήσει ότι ένας συμφωνηθείς κανόνας είναι απαραίτητος για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ, μπορεί να ζητήσει την επέκταση του κανόνα αυτού σε όλους τους παραγωγούς/επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην περιοχή όπου η εν λόγω οργάνωση είναι αντιπροσωπευτική. Αποτελεί καθήκον της ΟΠ/ΔΕΟ να αποδειξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 22, 23 και 25 του κανονισμού ΚΟΑ.

Το κράτος μέλος που λαμβάνει αίτημα επέκτασης των κανόνων από μια ΟΠ/ΔΕΟ είναι αρμόδιο να αξιολογήσει κατά πόσον η αιτούμενη επέκταση των κανόνων συμμορφώνεται με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 22, 23 και 25 του κανονισμού ΚΟΑ. Εφόσον διενεργηθούν όλοι οι έλεγχοι και το αίτημα λάβει θετική αξιολόγηση, το κράτος μέλος πρέπει να κοινοποιήσει στην Επιτροπή την πρόθεσή του να επεκτείνει τον προτεινόμενο κανόνα.

Μετά τη λήψη της κοινοποίησης από το κράτος μέλος, η Επιτροπή πρέπει να λάβει απόφαση με την οποία θα εγκρίνει ή θα απορρίπτει την προτεινόμενη επέκταση των κανόνων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή επαληθεύει το περιεχόμενο της κοινοποίησης του κράτους μέλους και ελέγχει ότι οι σχετικές έρευνες και η αντίστοιχη ανάλυση έχουν διενεργηθεί και εγγυώνται τη συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στα άρθρα 22, 23 και 25 του κανονισμού ΚΟΑ. Με την έγκριση της επέκτασης των κανόνων, η Επιτροπή μπορεί να διενεργήσει ελέγχους ώστε να επαληθεύσει ότι αυτή συμμορφώνεται με τις προϋποθέσεις έγκρισης. Εάν ο κανόνας που αποτελεί αντικείμενο της επέκτασης αποδειχτεί ότι δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στον κανονισμό ΚΟΑ, η Επιτροπή μπορεί να ανακαλέσει την έγκριση.

### **3. Προϋποθέσεις για την επέκταση των κανόνων και την έγκρισή της**

Τα άρθρα 22, 23 και 25 του κανονισμού ΚΟΑ προβλέπουν τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί ένας κανόνας προκειμένου να επεκταθεί σε μη μέλη. Οι εν λόγω προϋποθέσεις περιγράφονται κατωτέρω, σε δύο διαφορετικές ενότητες, μία για τις ΟΠ/ΕΟΠ και μία για τις ΔΕΟ. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ, οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τις ΟΠ ισχύουν επίσης για τις ΕΟΠ, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.

#### **3.1. Προϋποθέσεις για την επέκταση των κανόνων που εγκρίνουν οι οργανώσεις παραγωγών**

##### **3.1.1. Προέλευση του αιτήματος (άρθρο 22 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η πρόταση επέκτασης ενός κανόνα πρέπει να προέρχεται από ΟΠ. Έτσι, εάν ένα κράτος μέλος επιθυμεί να καταστήσει έναν κανόνα που έχει συμφωνηθεί στο πλαίσιο μιας ΟΠ δεσμευτικό για μη μέλη και χωρίς να έχει υποβληθεί ρητό αίτημα από την εν λόγω ΟΠ, αυτό θα πρέπει να πραγματοποιείται με άλλα μέσα, εκτός της επέκτασης των κανόνων.

##### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Το αίτημα επέκτασης του κανόνα από την οικεία ΟΠ θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση (παράρτημα ΙΙΙ στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

##### **3.1.2. Διατήρηση έδρας (άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η ΟΠ που ζητεί την επέκταση των κανόνων πρέπει να έχει διατηρήσει την έδρα της τουλάχιστον για ένα έτος. Ως εκ τούτου, κατά το πρώτο έτος δραστηριότητάς τους, οι ΟΠ δεν επιτρέπεται να ζητήσουν την επέκταση ενός κανόνα που έχει συμφωνηθεί μεταξύ των μελών τους. Η προϋπόθεση αυτή αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι μια ΟΠ έχει διατηρήσει την έδρα της για αρκούντως μεγάλο χρονικό διάστημα ώστε να συγκεντρώσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προς υποστήριξη ενός αιτήματος επέκτασης κανόνα, προτού τον καταστήσει εφαρμοστέο για μη μέλη.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η επωνυμία και η ταχυδρομική διεύθυνση της οικείας ΟΠ και η ημερομηνία αναγνώρισης θα πρέπει να περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση (παράρτημα ΙΙΙ στοιχεία α) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.1.3. Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 22 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ για ΟΠ αλιείας και άρθρο 22 παράγραφος 3 του κανονισμού ΚΟΑ για ΟΠ υδατοκαλλιέργειας)**

Κατά το έτος που προηγείται του αιτήματος επέκτασης, η ΟΠ πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον τα ακόλουθα ποσοστά:

- **για ΟΠ αλιείας:** 55% της παραγωγής του προϊόντος που διατίθεται στην αγορά και υπόκειται στον κανόνα στην προτεινόμενη περιοχή εφαρμογής του κανόνα·
- **για ΟΠ υδατοκαλλιέργειας:** 40 % της παραγωγής του προϊόντος που διατίθεται στην αγορά και υπόκειται στον κανόνα στην προτεινόμενη περιοχή εφαρμογής του κανόνα·

για τον υπολογισμό της αντιπροσωπευτικότητας μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 22 παράγραφοι 2 και 3.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Το σύνολο των πληροφοριών που απαιτούνται προκειμένου να καταδειχθεί η αντιπροσωπευτικότητα μιας ΟΠ θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση (παράρτημα ΙΙΙ στοιχείο β) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.1.4. Μέτρα (άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Ο κανόνας που προτείνεται για επέκταση πρέπει να αφορά ένα από τα ακόλουθα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 8 του κανονισμού ΚΟΑ:

**Όλες οι ΟΠ**

- Προσαρμογή της παραγωγής στις απαιτήσεις της αγοράς (άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ).
- Διοχέτευση της διάθεσης και της εμπορίας των προϊόντων των μελών τους (άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ).
- Προώθηση των προϊόντων των μελών τους χωρίς διακρίσεις (άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ).

**ΟΠ προϊόντων αλιείας**

- Συλλογικός προγραμματισμός και συλλογική διαχείριση των αλιευτικών δραστηριοτήτων (άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ).
- Αποφυγή και ελαχιστοποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων (άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ).

**ΟΠ προϊόντων υδατοκαλλιέργειας**

- Προαγωγή βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας (άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ).

- Συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά (άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ).
- Συγκέντρωση πληροφοριών περιβαλλοντικού χαρακτήρα (άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ).
- Σχεδιασμός της διαχείρισης των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας των μελών τους (άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ).
- Στήριξη προγραμμάτων για επαγγελματίες για την προώθηση προϊόντων βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας (άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ).

Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο των στόχων των ΟΠ και των ΕΟΠ. Οι εν λόγω στόχοι θα πρέπει να οδηγούν στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 7 του κανονισμού ΚΟΑ (ΟΠ) ή στο άρθρο 10 του κανονισμού ΚΟΑ (ΕΟΠ) και να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της ΚΟΑ και της ΚΑΠ.

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Ο κανόνας, όπως και το οικείο μέτρο που μπορεί να εφαρμοστεί από ΟΠ, θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση. Η σύνδεση μεταξύ του μέτρου και των στόχων που επιδιώκονται από τις ΟΠ θα πρέπει επίσης να επεξηγείται (παράρτημα ΙΙΙ στοιχεία γ) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

#### **3.1.5. Συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Ο κανόνας που προτείνεται για επέκταση πρέπει να συμμορφώνεται προς τους κανόνες ανταγωνισμού που καθορίζονται στο κεφάλαιο V του κανονισμού ΚΟΑ. Στο άρθρο 40 του κανονισμού ΚΟΑ ορίζεται η γενική αρχή ότι οι κανόνες ανταγωνισμού της ΕΕ εφαρμόζονται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές που αφορούν την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη συμμόρφωση με τους εν λόγω κανόνες και τις εξαιρέσεις από την εφαρμογή τους, βλέπε σημείο 3.1.6 του μέρους Ι σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών οργανώσεων.

Εάν οι κανόνες προς επέκταση περιλαμβάνουν πρακτικές που κατά κανόνα απαγορεύονται από το άρθρο 101 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, η επέκτασή τους μπορεί να εγκριθεί μόνον εάν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την εξαίρεση από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που ορίζονται στο άρθρο 41 του κανονισμού ΚΟΑ.

Η συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 41 θα πρέπει να επαληθεύεται στο πλαίσιο του κανόνα **όπως έχει επεκταθεί και σε μη μέλη**. Επιπλέον, ο κανόνας που έχει συμφωνηθεί στο πλαίσιο μιας ΟΠ θα πρέπει να συμμορφώνεται με τους κανόνες ανταγωνισμού, ακόμα και προτού επεκταθεί σε μη μέλη.

Προκειμένου να υπαχθεί σε εξαίρεση από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 41, ο κανόνας προς επέκταση πρέπει:

- α) να είναι απαραίτητος για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ·
- β) να μην συνεπάγεται υποχρέωση εφαρμογής ενιαίων τιμών·
- γ) να μην οδηγεί σε καμιάς μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης·
- δ) να μην αποκλείει τον ανταγωνισμό· και

ε) να μην παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων.

Πρακτικές οι οποίες, για παράδειγμα, οδηγούν, σε καθορισμό των τιμών, αποκλείουν τον ανταγωνισμό ή οδηγούν σε στεγανά στην αγορά είναι απαράδεκτες υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.

Οι προϋποθέσεις αυτές ισχύουν σωρευτικά. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πληρούνται όλες. Η επαλήθευση της συμμόρφωσης με κάθε προϋπόθεση επεξηγείται στη συνέχεια (σημεία 3.1.5.1 έως 3.1.5.5).

### **3.1.5.1. Η επέκταση των κανόνων είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία, κάθε εξαίρεση από την εφαρμογή των γενικών κανόνων ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού ΚΟΑ θα πρέπει να ερμηνεύεται στενά<sup>19</sup> και να περιορίζεται σε περιπτώσεις όπου η συμφωνία, η απόφαση ή η πρακτική συμβάλλει στην επίτευξη όλων των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ<sup>20</sup>. Σε περίπτωση συγκρούσεων μεταξύ των διαφόρων στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ, ή εάν οι εν λόγω στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν όλοι εξ ολοκλήρου ταυτόχρονα, θα πρέπει να είναι τουλάχιστον εφικτός ο συμβιβασμός αυτών των στόχων και η διασφάλιση ότι η επιδίωξη ενός στόχου δεν είναι εις βάρος της επίτευξης κάποιου άλλου<sup>21</sup>.

Τα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια έχουν επίσης επιβεβαιώσει ότι μία από τις επιλογές για τις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές που πρόκειται να εξαιρεθούν από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού είναι ότι είναι **απαραίτητες** για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ<sup>22</sup>. Η εν λόγω αρχή αντικατοπτρίζεται επίσης στο άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ. Επομένως, και οι πέντε στόχοι του άρθρου 39 ΣΛΕΕ πρέπει να εξετάζονται και να αναλύονται χωριστά. Η υπό εξέταση συμφωνία, απόφαση ή πρακτική πρέπει να αξιολογείται με βάση καθέναν από τους στόχους.

Η αξιολόγηση πρέπει να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο κανόνας της ΟΠ είναι απαραίτητος για:

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) να αυξάνει την παραγωγικότητα της γεωργίας με την ανάπτυξη της τεχνικής προόδου, με την εξασφάλιση της ορθολογικής αναπτύξεως της γεωργικής παραγωγής, καθώς και της αρίστης χρησιμοποίησεως των συντελεστών παραγωγής, ιδίως του εργατικού δυναμικού.*

Στο πλαίσιο της ΚΑΠ, η επεξήγηση θα πρέπει να εστιάζει στους λόγους για τους οποίους είναι απαραίτητη η επέκταση των κανόνων ούτως ώστε να διασφαλιστεί η περιβαλλοντική και η

<sup>19</sup> Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1995, υπόθεση C-399/93, *Oude Luttikhuis κατά Verenigde Coöperatieve Melkindustrie Coberco BA*, ECLI:EU:C:1995:434, σκέψη 23 και επόμενες.

<sup>20</sup> Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 1975, υπόθεση 71/74, *Frubo κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:C:1975:61, σκέψεις 22 έως 27.

<sup>21</sup> Βλέπε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 1997, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-70/92 και T-71/92, *Florimex και VGB κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:T:1997:69, σκέψη 153.

<sup>22</sup> Βλέπε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2006, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-217/03 και T-245/03, *FNCVB κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:T:2006:391, σκέψη 199. Η έννοια της αναγκαιότητας εισήχθη για πρώτη φορά στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 26 του Συμβουλίου περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων, ΕΕ 30 της 20.4.1962, σ. 993.

οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα των δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (άρθρο 2 παράγραφος 1 της ΚΑΠ<sup>23</sup>).

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο β)* να εξασφαλίζει κατ' αυτό τον τρόπο ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο στον γεωργικό πληθυσμό, ιδίως με την αύξηση του ατομικού εισοδήματος των εργαζομένων στη γεωργία.

Όσον αφορά την ΚΑΠ, η κοινοποίηση θα πρέπει συνεπώς να διευκρινίζει για ποιον λόγο είναι απαραίτητη η επέκταση των κανόνων ώστε να εξασφαλίζει ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο στον αλιευτικό πληθυσμό (ή τον πληθυσμό των υδατοκαλλιεργητών), ιδίως με την αύξηση του ατομικού εισοδήματος των εργαζομένων στην αλιεία (ή στις υδατοκαλλιέργειες).

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο γ)* να σταθεροποιεί τις αγορές.

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο δ)* να εξασφαλίζει τον εφοδιασμό.

Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της ΚΑΠ, η κοινοποίηση θα πρέπει να αναφέρει για ποιον λόγο είναι απαραίτητη η επέκταση των κανόνων για τη διασφάλιση της βιώσιμης εκμετάλλευσης των πόρων ούτως ώστε να διασφαλιστεί η διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού μακροπρόθεσμα (άρθρο 2 παράγραφος 1 της ΚΑΠ).

*Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο ε)* να διασφαλίζει λογικές τιμές κατά την προσφορά αγαθών στους καταναλωτές.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Στην κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνεται διευκρίνιση του λόγου για τον οποίο η επέκταση ενός κανόνα είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ. Η ανάλυση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι, ελλείψει μιας τέτοιας επέκτασης, θα ήταν αδύνατον να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 39 ΣΛΕΕ. Η ανάλυση θα πρέπει να καλύπτει κάθε επιμέρους στόχο. Για τους στόχους που περιλαμβάνονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ), η διευκρίνιση θα πρέπει να εστιάζει στις πτυχές που επισημάνθηκαν ανωτέρω. Στην περίπτωση του άρθρου 39 παράγραφος 1 στοιχείο γ), η κοινοποίηση θα πρέπει να διευκρινίζει την αναγκαιότητα της επέκτασης των κανόνων καταδεικνύοντας π.χ. τον κίνδυνο να υπάρξουν διακυμάνσεις στις αγορές ελλείψει αυτής. Όσον αφορά το άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο ε), η κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο η επέκταση των κανόνων θα συμβάλει στη σταθερότητα των τιμών για τον τελικό καταναλωτή (πάρτημα III στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

<sup>23</sup> Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22–61 (για πλήρη παραπομπή, βλέπε υποσημείωση 4).

### **3.1.5.2. Η επέκταση των κανόνων δεν συνεπάγεται υποχρέωση εφαρμογής ενιαίων τιμών (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί ένας κανόνας που έχει εγκριθεί από ΟΠ να επεκταθεί εάν οδηγεί σε εφαρμογή ενιαίων τιμών.

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η κοινοποίηση θα πρέπει να επιβεβαιώνει ότι ο κανόνας προς επέκταση αφορά μόνο τις πτυχές που καλύπτονται από την κοινοποίηση (π.χ. περιορισμό του όγκου/μεγέθους των εκφορτώσεων για τους κανόνες των ΟΠ) και δεν συνεπάγεται καμία υποχρέωση εφαρμογής ενιαίων τιμών (καθορισμός των τιμών) (παράρτημα III στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

### **3.1.5.3. Η επέκταση των κανόνων δεν οδηγεί σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η δημιουργία στεγανών στην αγορά αφορά πρακτικές που έχουν ως άμεσο ή έμμεσο αντικείμενο τον περιορισμό της επικράτειας εντός της οποίας μπορούν να πραγματοποιούνται πωλήσεις ή της ομάδας / του είδους πελατών προς τους οποίους μπορούν να πραγματοποιούνται πωλήσεις. Οι παραγωγοί πρέπει να είναι ελεύθεροι να αποφασίσουν πού και σε ποιους θα πραγματοποιούν πωλήσεις.

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η κοινοποίηση θα πρέπει να επιβεβαιώνει ότι ο κανόνας προς επέκταση δεν συνεπάγεται καμίας μορφής στεγανά στην αγορά. Ειδικότερα, η κοινοποίηση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι ο κανόνας δεν θα περιορίζει την ελευθερία των παραγωγών να πραγματοποιούν πωλήσεις, τόσο από άποψη γεωγραφικής αγοράς όσο και από άποψη ομάδας/είδους δυνητικών αγοραστών. Η ανάλυση θα πρέπει επίσης να καταδεικνύει ότι οι αγοραστές θα διατηρούν την ελευθερία να επιλέγουν πού και από ποιον θα πραγματοποιούν αγορές μετά την έναρξη ισχύος της επέκτασης των κανόνων (παράρτημα III στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής). Για καθοδήγηση σχετικά με τον ορισμό της σχετικής αγοράς, βλέπε πλαίσιο στο σημείο 3.1.5.5.

### **3.1.5.4. Η επέκταση των κανόνων δεν αποκλείει τον ανταγωνισμό (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Σκοπός της προϋπόθεσης αυτής είναι να διασφαλιστεί ότι η επέκταση των κανόνων δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ, και δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και, επομένως, στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Με την προϋπόθεση αυτή διασφαλίζονται τόσο ο ανταγωνισμός μεταξύ των παραγωγών όσο και οι ανταγωνιστικές διαδικασίες.

### **3.1.5.5. Η επέκταση των κανόνων δεν παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων (άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η προϋπόθεση αυτή είναι συμπληρωματική προς την προηγούμενη, αλλά εστιάζει στο συγκεκριμένο προϊόν που καλύπτεται από την προτεινόμενη επέκταση των κανόνων. Ορίζει ότι η επέκταση των κανόνων δεν πρέπει να παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό όσον αφορά το συγκεκριμένο προϊόν.



Οι δύο αυτές προϋποθέσεις πρέπει να αξιολογούνται από κοινού όσον αφορά τον πραγματικό ή τον δυνητικό ανταγωνισμό<sup>24</sup>. Συνεπώς, η ανάλυση πρέπει να επαληθεύει αν υφίστανται φραγμοί/περιορισμοί στην αγορά προϊόντος ή στη γεωγραφική αγορά που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τους πραγματικούς ή τους δυνητικούς ανταγωνιστές. Η επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις αυτές πρέπει να εκτελείται ανά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές πτυχές της οικείας αγοράς του σχετικού προϊόντος και της οικείας γεωγραφικής αγοράς.

#### **Επαλήθευση των προϋποθέσεων 3.1.5.4 και 3.1.5.5:**

Στην κοινοποίηση θα πρέπει να αξιολογούνται οι προϋποθέσεις 3.1.5.4 και 3.1.5.5. Προς τούτο, στην κοινοποίηση πρέπει να ορίζεται η σχετική αγορά με βάση δύο πτυχές: i) την **αγορά** του σχετικού προϊόντος και ii) τη **σχετική γεωγραφική αγορά**.

i) Όσον αφορά την αγορά του σχετικού προϊόντος, η κοινοποίηση θα πρέπει να καταδεικνύει την υποκαταστασιμότητα με άλλα προϊόντα. Ο προσδιορισμός αυτών των προϊόντων θα πρέπει να γίνεται βάσει π.χ. παρόμοιων χαρακτηριστικών, της τιμής, της χρήσης ή της αντίληψης των καταναλωτών.

ii) Όσον αφορά τη σχετική γεωγραφική αγορά, η κοινοποίηση θα πρέπει να προσδιορίζει την περιοχή στην οποία οι όροι του ανταγωνισμού είναι ομοιογενείς. Για τον σκοπό αυτόν, η κοινοποίηση θα πρέπει να αναλύει τις ακόλουθες πτυχές:

- Μπορούν οι προμήθειες και οι αγορές να στραφούν προς άλλες περιοχές χωρίς περιορισμό ή χωρίς να προκληθεί σημαντικό κόστος;

- Περιορίζεται η ζήτηση σε τοπικά προϊόντα ή καλύπτει προϊόντα που παράγονται σε ένα δεδομένο κράτος μέλος ή ακόμα και εισαγόμενα προϊόντα; Τα δεδομένα σχετικά με τις εισαγωγές προϊόντων που προέρχονται από χώρες εκτός της ΕΕ και από άλλες χώρες της ΕΕ, και οι πληροφορίες σχετικά με τις πωλήσεις στο εσωτερικό του οικείου κράτους μέλους αποτελούν χρήσιμους δείκτες.

Με βάση τις πτυχές αυτές, η ανάλυση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι η επέκταση των κανόνων δεν αποκλείει τον ανταγωνισμό και δεν επηρεάζει σημαντικό μέρος μιας δεδομένης αγοράς. Για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με την προϋπόθεση 3.1.5.5, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνον η γεωγραφική αγορά καθώς εξετάζεται μόνο το συγκεκριμένο προϊόν που αφορά η επέκταση (και όχι όλα τα υποκαταστάσιμα προϊόντα όπως στο σημείο 3.1.5.4) (παράρτημα III στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

Καθοδήγηση σχετικά με την αξιολόγηση αυτών των πτυχών παρέχεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (97/C 372 /03) και στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης (2004/C 101/08)<sup>25</sup>.

#### **3.1.6. Ελευθερία των συναλλαγών (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

<sup>24</sup> Η έννοια του δυνητικού ανταγωνισμού αφορά τις επιχειρήσεις που δεν ανταγωνίζονται ήδη μεταξύ τους στο πλαίσιο της σχετικής αγοράς. Για καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης του δυνητικού ανταγωνισμού, βλέπε την ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (97/C 372 /03).

<sup>25</sup> <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209%2801%29&from=EL>  
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2807%29&from=EL>

Η επέκταση κανόνα που έχει εγκριθεί από ΟΠ δεν πρέπει να δημιουργεί φραγμούς στις εμπορικές συναλλαγές. Η προϋπόθεση αυτή πρέπει να εξετάζεται σε σχέση με τις πιθανές διασυνοριακές συνέπειες μιας επέκτασης των κανόνων. Η έννοια των εμπορικών συναλλαγών δεν περιορίζεται στις παραδοσιακές διασυνοριακές ανταλλαγές προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά καλύπτει το σύνολο των διασυνοριακών οικονομικών δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της εγκατάστασης.

Επιπλέον, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, η έννοια του «εμπορίου» καλύπτει επίσης τις περιπτώσεις στις οποίες συμφωνίες ή πρακτικές επηρεάζουν τη διάρθρωση του ανταγωνισμού στην αγορά. Επομένως, μια επέκταση των κανόνων δεν πρέπει να αποκλείει ή να απειλεί να εξαλείψει έναν ανταγωνιστή που δραστηριοποιείται εντός ή εκτός της Ένωσης, καθώς αυτό θα επηρέαζε δυσμενώς τις οικονομικές δραστηριότητες που ασκούνται στην εσωτερική αγορά ή στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών με τρίτες χώρες.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται αιτιολόγηση του ότι ο κανόνας δεν έχει αντίκτυπο στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων, των υπηρεσιών ή άλλων διασυνοριακών δραστηριοτήτων. Ειδικότερα, η ανάλυση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι η επέκταση των κανόνων δεν περιορίζει το διασυνοριακό εμπόριο του προϊόντος το οποίο αφορά ο κανόνας. Η ανάλυση θα πρέπει να εξετάζει όχι μόνο την εσωτερική αγορά της ΕΕ (βλέπε έγγραφο καθοδήγησης που αναφέρεται κατωτέρω), αλλά και να ελέγχει τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις στις εμπορικές συναλλαγές με τρίτες χώρες (παράρτημα III στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013).

Καθοδήγηση σχετικά με την αξιολόγηση αυτής της πτυχής παρέχεται ειδικότερα στην ανακοίνωση της Επιτροπής – Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την έννοια του επηρεασμού του εμπορίου των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης (2004/C 101/07)<sup>26</sup>.

**3.1.7. Επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η επέκταση ενός κανόνα που έχει εγκριθεί από ΟΠ δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ. Στο άρθρο αυτό ορίζονται οι ευρύτεροι στόχοι της ΚΑΠ. Συνεπώς, ένας κανόνας μπορεί να επεκταθεί μόνον εάν είναι σύμφωνος με τους σκοπούς της ΚΟΑ και της ΚΑΠ.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση θα πρέπει να περιλαμβάνεται επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο συμβάλλει ο κανόνας στην επίτευξη των στόχων της ΚΟΑ/ΚΑΠ. Η επεξήγηση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι ο κανόνας δεν αντιβαίνει στους στόχους της ΚΑΠ και, επομένως, δεν θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ (παράρτημα III στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.1.8. Περιορισμένη διάρκεια (άρθρο 22 παράγραφος 4 του κανονισμού ΚΟΑ)**

<sup>26</sup> <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2806%29&from=EL>.

Η επέκταση του κανόνα πρέπει να έχει περιορισμένη διάρκεια. Ένας κανόνας που έχει εγκριθεί από ΟΠ θα πρέπει να επεκτείνεται σε μη μέλη για διάστημα που υπερβαίνει τις 60 ημέρες αλλά όχι τους 12 μήνες.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η περίοδος εφαρμογής θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση. Η κοινοποίηση θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανόνα (παράρτημα III στοιχεία στ) και ζ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

### **3.2. Προϋποθέσεις για την επέκταση των κανόνων που εγκρίνουν οι διεπαγγελματικές οργανώσεις**

#### **3.2.1. Προέλευση του αιτήματος (άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.1.

#### **3.2.2. Αντιπροσωπευτικότητα (άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού ΚΟΑ)**

Κατά το έτος που προηγείται του αιτήματος επέκτασης, η ΔΕΟ πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον:

- ο 65 % της παραγωγής και 65 % της μεταποίησης, ή
- ο 65 % της μεταποίησης και 65 % της εμπορίας, ή
- ο 65 % της παραγωγής και 65 % της εμπορίας

του προϊόντος που υπάγεται στον κανόνα στην προτεινόμενη περιοχή εφαρμογής του κανόνα.

Για τον υπολογισμό της αντιπροσωπευτικότητας μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο τα κριτήρια που παρατίθενται στο άρθρο 22 παράγραφοι 2 και 3.

#### **Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Το σύνολο των πληροφοριών που απαιτούνται προκειμένου να καταδειχθεί η αντιπροσωπευτικότητα μιας ΔΕΟ θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση (παράρτημα ΙΙΙ στοιχείο β) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

#### **3.2.3. Μέτρα (άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Ο κανόνας που προτείνεται για επέκταση πρέπει να αφορά ένα από τα ακόλουθα μέτρα που περιλαμβάνονται στο άρθρο 13 του κανονισμού ΚΟΑ:

- κατάρτιση υποδειγμάτων συμβάσεων σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ (άρθρο 13 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- προώθηση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας της ΕΕ χωρίς διακρίσεις (άρθρο 13 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- πρόβλεψη αυστηρότερων κανόνων σχετικά με την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε σχέση με εκείνους που προβλέπονται στην ενωσιακή/εθνική νομοθεσία (άρθρο 13 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- βελτίωση της ποιότητας, της γνώσης και της διαφάνειας της παραγωγής και της αγοράς, καθώς και των δραστηριοτήτων κατάρτισης (άρθρο 13 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- εκπόνηση ερευνών και μελετών της αγοράς και ανάπτυξη τεχνικών για τη βελτιστοποίηση της λειτουργίας της αγοράς (άρθρο 13 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- παροχή πληροφοριών και διεξαγωγή έρευνας με στόχο την εξασφάλιση βιώσιμου εφοδιασμού που αντιστοιχεί στις προσδοκίες της αγοράς (άρθρο 13 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ)·
- προώθηση βιώσιμων αλιευτικών αποθεμάτων, με σημαντική θρεπτική αξία που δεν καταναλώνονται ευρέως (άρθρο 13 στοιχείο ζ) του κανονισμού ΚΟΑ).

Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο των στόχων των ΔΕΟ. Επομένως, τα μέτρα πρέπει να οδηγούν στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 12 του κανονισμού ΚΟΑ και να συμβάλλουν στην επίτευξη των ευρύτερων στόχων της ΚΑΠ και της ΚΟΑ.



**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Ο κανόνας, όπως και το οικείο μέτρο που μπορεί να εφαρμοστεί από ΔΕΟ, θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση. Η σύνδεση μεταξύ του μέτρου και των στόχων που επιδιώκονται από τις ΔΕΟ θα πρέπει επίσης να επεξηγείται (παράρτημα ΙΙΙ στοιχεία γ) και δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.2.4. Δυνητική ζημία για άλλους επιχειρηματίες (άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Ο κανόνας που προτείνει η ΔΕΟ να επεκτείνει σε μη μέλη δεν πρέπει να είναι επιζήμιος για άλλους επιχειρηματίες στο οικείο κράτος μέλος ή στην Ένωση.

Ο κανόνας που προτείνεται για επέκταση από μια ΔΟΕ πρέπει να αξιολογείται με βάση τις δίκαιες πρακτικές της αγοράς και στο ευρύτερο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ. Επομένως, ο κανόνας πρέπει να είναι σύμφωνος με τις αρχές της ορθής εμπορικής συμπεριφοράς, της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών. Οι ΔΕΟ μπορεί να ζητήσουν να καταστεί ένας κανόνας δεσμευτικός για τα μη μέλη μόνον εάν ο εν λόγω κανόνας δεν επηρεάζει δυσμενώς τη λειτουργία της αγοράς και δεν είναι επιζήμιος για άλλους επιχειρηματίες.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση θα πρέπει να περιλαμβάνεται ανάλυση που καταδεικνύει ότι ο κανόνας δεν επηρεάζει δυσμενώς τους επιχειρηματίες στην αλυσίδα εφοδιασμού. Η ανάλυση θα πρέπει να καλύπτει όχι μόνο την εθνική αλυσίδα εφοδιασμού αλλά και τις δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις στους επιχειρηματίες σε άλλα κράτη μέλη. Συνεπώς, η ανάλυση θα πρέπει να καλύπτει και τις εμπορικές ροές στο εσωτερικό της ΕΕ (παράρτημα ΙΙΙ στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

**3.2.5. Συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.5 για μια γενική επεξήγηση της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού της ΕΕ. Η πρόταση μιας ΔΕΟ για επέκταση ενός κανόνα σε μη μέλη μπορεί να εξαιρεθεί από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού εάν:

- α) είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ·
- β) δεν συνεπάγεται την υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής·
- γ) δεν οδηγεί σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης·
- δ) δεν εφαρμόζει διαφορετικούς όρους σε παρόμοιες συναλλαγές με άλλους εμπορικούς εταίρους, θέτοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση·
- ε) δεν παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων· και
- στ) δεν δημιουργεί περιορισμούς στον ανταγωνισμό μη απαραίτητους για την εκπλήρωση των στόχων της ΚΑΠ.

Οι προϋποθέσεις αυτές ισχύουν σωρευτικά. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πληρούνται όλες. Η επαλήθευση της συμμόρφωσης με κάθε προϋπόθεση επεξηγείται στη συνέχεια (σημεία 3.2.5.1 έως 3.2.5.6).

**3.2.5.1. Η επέκταση των κανόνων είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.5.1.

**3.2.5.2. Η επέκταση των κανόνων δεν συνεπάγεται την υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.5.2.

**3.2.5.3. Η επέκταση των κανόνων δεν οδηγεί σε καμίας μορφής στεγανά στις αγορές της Ένωσης (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.5.3.

**3.2.5.4. Η επέκταση των κανόνων δεν εφαρμόζει διαφορετικούς όρους σε παρόμοιες συναλλαγές με άλλους εμπορικούς εταίρους, θέτοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Τυχόν επέκταση των κανόνων δεν πρέπει να οδηγεί σε αντιανταγωνιστικές διακρίσεις.

Η προϋπόθεση αυτή πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο της κάθετης σχέσης μεταξύ των μελών της ΔΕΟ. Με την προϋπόθεση ορίζεται η αρχή ότι μια επέκταση των κανόνων δεν πρέπει να οδηγεί στην εφαρμογή διαφορετικών όρων, οι οποίοι θα έθεταν τους εμπορικούς εταίρους σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση, επηρεάζοντας έτσι αρνητικά την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για παράδειγμα, οι διαφορές ως προς τις τιμές που χρεώνονται στους εμπορικούς εταίρους πρέπει να δικαιολογούνται με βάση αντικειμενικά στοιχεία (π.χ. διαφορές στο κόστος μεταφοράς), διαφορετικά θα θεωρηθεί ότι καταστρατηγούν τους κανόνες ανταγωνισμού της ΕΕ.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η κοινοποίηση θα πρέπει να επιβεβαιώνει ότι ο κανόνας προς επέκταση σε μη μέλη αφορά αποκλειστικά τις καλυπτόμενες πτυχές και δεν εισάγει διακρίσεις μεταξύ των εμπορικών εταίρων, θέτοντάς τους σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση. Ειδικότερα, η κοινοποίηση θα πρέπει να καταδεικνύει ότι η επέκταση του κανόνα που έχει συμφωνηθεί από μια ΔΕΟ δεν θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα άλλων εμπορικών εταίρων (παράρτημα ΙΙΙ στοιχείο δ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής.

**3.2.5.5. Η επέκταση των κανόνων δεν παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό μέρος των συγκεκριμένων προϊόντων (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.5.5.

**3.2.5.6. Η επέκταση των κανόνων δεν δημιουργεί περιορισμούς στον ανταγωνισμό μη απαραίτητους για την εκπλήρωση των στόχων της ΚΑΠ (άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε κατ' αντιστοιχία σημείο 3.1.5.4 για καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο επαλήθευσης της συμμόρφωσης με την εν λόγω προϋπόθεση. Η επαλήθευση πραγματοποιείται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία που ισχύει για τις ΟΠ, αλλά το βάρος της απόδειξης για τις ΔΕΟ είναι μεγαλύτερο. Μια ΔΕΟ πρέπει να καταδεικνύει ότι τυχόν περιορισμός στον ανταγωνισμό που απορρέει από τις συμφωνίες, τις αποφάσεις και τις πρακτικές της έχει ουσιώδη σημασία για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ.

**Επαλήθευση των προϋποθέσεων 3.2.5.5 και 3.2.5.6:**

Βλέπε περιγραφή που παρατίθεται στα σημεία 3.1.5.5 και 3.1.5.4. Οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τις ΟΠ ισχύουν επίσης και για τις ΔΕΟ, αλλά με αντίστροφη σειρά.

**3.2.6. Ελευθερία των συναλλαγών (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.6.

**3.2.7. Επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 ΣΛΕΕ (άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού ΚΟΑ)**

Βλέπε σημείο 3.1.7.

**3.2.8. Περιορισμένη διάρκεια (άρθρο 23 παράγραφος 2 του κανονισμού ΚΟΑ)**

Η επέκταση του κανόνα πρέπει να έχει περιορισμένη διάρκεια. Ένας κανόνας που προτείνεται από ΔΕΟ δεν μπορεί να επεκταθεί σε μη μέλη για διάστημα άνω των 3 ετών.

**Επαλήθευση της παρούσας προϋπόθεσης:**

Η περίοδος εφαρμογής θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην κοινοποίηση του κανόνα προς επέκταση. Η κοινοποίηση θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανόνα (παράρτημα ΙΙΙ στοιχεία στ) και ζ) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

#### **4. Διαδικασία**

##### **Προθεσμία για την κοινοποίηση στην Επιτροπή**

Τα κράτη μέλη πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να καταστήσουν έναν κανόνα που έχει εγκριθεί από ΟΠ/ΔΕΟ δεσμευτικό για τα μη μέλη τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την προβλεπόμενη έναρξη ισχύος της εν λόγω επέκτασης (άρθρο 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής).

Προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή να επαληθεύσει τη συμμόρφωση με όλες τις προϋποθέσεις του κανονισμού ΚΟΑ, η κοινοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει το σύνολο των πληροφοριών και των αποδείξεων που είναι απαραίτητες για την αξιολόγηση αυτή. Σε διαφορετική περίπτωση, η Επιτροπή δεν θα είναι σε θέση να αξιολογήσει το αίτημα του κράτους μέλους και θα πρέπει να το επιστρέψει στο οικείο κράτος μέλος ζητώντας του να παράσχει πρόσθετες πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εν λόγω αξιολόγηση.



### **Μορφότυπος της κοινοποίησης**

Στο παράρτημα ΙΙΙ του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής ορίζεται ο μορφότυπος που πρέπει να ακολουθούν τα κράτη μέλη κατά την κοινοποίηση στην Επιτροπή μιας επιδιωκόμενης επέκτασης κανόνων.

### **Λήψη απόφασης από την Επιτροπή**

Μετά τη λήψη κοινοποίησης από ένα κράτος μέλος (βλέπε ανωτέρω σημείο σχετικά με την προθεσμία κοινοποίησης), η Επιτροπή πρέπει να λάβει απόφαση με την οποία θα εγκρίνει ή θα απορρίπτει την επέκταση των κανόνων. Η Επιτροπή πρέπει να ενημερώσει το κράτος μέλος σχετικά με την απόφασή της εντός διαστήματος ενός μηνός από την κοινοποίηση. Εάν η Επιτροπή δεν λάβει απόφαση εντός αυτού του χρονικού διαστήματος, η επέκταση των κανόνων θεωρείται ότι έχει εγκριθεί.

## **Τροποποίηση**

Απαξ και εγκριθεί από την Επιτροπή μια επέκταση των κανόνων, τα κράτη μέλη μπορούν να τροποποιήσουν τον κανόνα που επεκτάθηκε. Κάθε τροποποίηση αυτού του είδους πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής.

Η κοινοποίηση αυτή πρέπει να παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επαληθεύει ότι η επέκταση των κανόνων όπως έχουν τροποποιηθεί συνάδει με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό ΚΟΑ (βλέπε ανωτέρω σημείο σχετικά με την προθεσμία κοινοποίησης).

## **Ανανέωση**

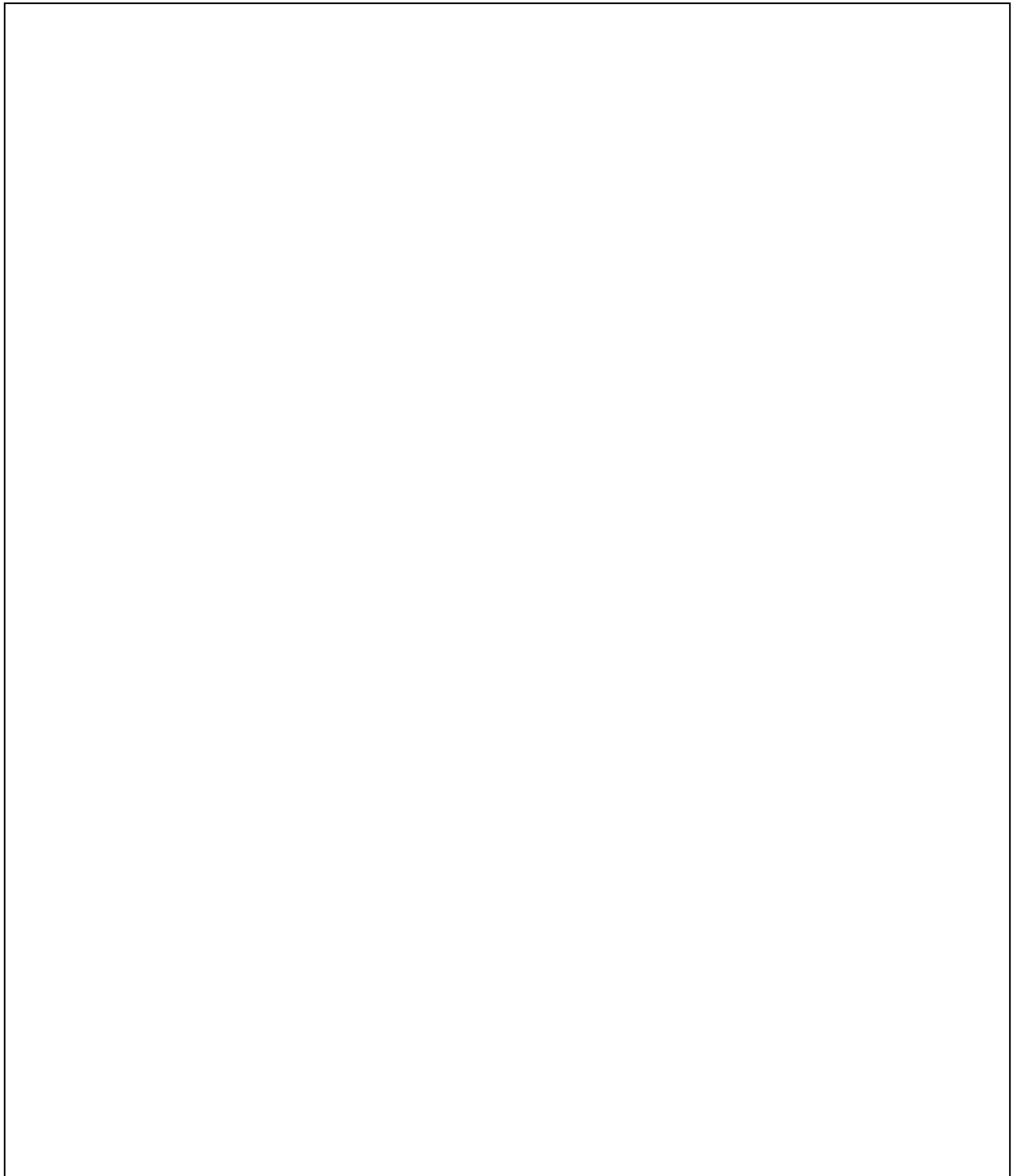
Εάν ένα κράτος μέλος επιθυμεί να ανανεώσει μια ισχύουσα επέκταση κανόνων, πρέπει να κοινοποιήσει την πρόθεσή του στην Επιτροπή τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την εκπνοή της διάρκειας της επέκτασης. Η Επιτροπή θα έχει στη διάθεσή της έναν μήνα μετά την παραλαβή της εν λόγω κοινοποίησης για να εγκρίνει την ανανέωση της επέκτασης των κανόνων ή να την απορρίψει. Εάν η Επιτροπή δεν λάβει απόφαση εντός αυτού του χρονικού διαστήματος, η ανανέωση των κανόνων θεωρείται ότι έχει εγκριθεί.

Το κράτος μέλος που επιθυμεί να ανανεώσει ισχύουσα επέκταση κανόνων πρέπει να ακολουθήσει τη διαδικασία κοινοποίησης που ορίζεται στο άρθρο 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής. Η κοινοποίηση πρέπει να παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επαληθεύει ότι η επέκταση των κανόνων προς ανανέωση συνάδει με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό ΚΟΑ (βλέπε ανωτέρω σημείο σχετικά με την προθεσμία κοινοποίησης).

## **Ανάκληση**

Η Επιτροπή μπορεί να διενεργήσει ελέγχους για να επαληθεύσει τη συμμόρφωση μιας εγκεκριμένης επέκτασης κανόνων με τις προϋποθέσεις έγκρισης. Εάν διαπιστωθεί ότι μια επέκταση των κανόνων δεν πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 22, 23 και 25 του κανονισμού ΚΟΑ, η Επιτροπή μπορεί να ανακαλέσει την έγκριση και να ενημερώσει το κράτος μέλος για την εν λόγω ανάκληση (άρθρο 26 του κανονισμού ΚΟΑ).

**Παράρτημα Π.Ι – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση επέκτασης κανόνων που έχουν εγκριθεί από οργάνωση παραγωγών βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα ΠΙ του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής**



**Παράρτημα Π.Π – Σύνοψη των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση επέκτασης κανόνων που έχουν εγκριθεί από διεπαγγελματική οργάνωση βάσει του μορφότυπου που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1419/2013 της Επιτροπής**